

รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ปี 2549

สายนโยบายการเงิน
มีนาคม 2550

หมายเหตุ: ผู้สนใจสามารถเปิดดูได้จาก

http://www.bot.or.th/BOTWebSite/DataBank/Econcon/econreport/monthly/index_th_i.asp

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สรุปภาวะเศรษฐกิจ	
	1.1 บทสรุปผู้บริหาร	1.1.1
	1.2 ภาวะเศรษฐกิจโลก	1.2.1
ส่วนที่ 2	ภาวะเศรษฐกิจ ปี 2549	
	2.1 ภาคการเกษตร	2.1.1
	2.2 ภาคอุตสาหกรรม	2.2.1
	2.3 ภาคบริการ.....	2.3.1
	2.3.1 ภาคการท่องเที่ยวและโรงแรม	
	2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์	
	2.3.3 ภาคการค้า	
	2.3.4 ภาคโทรคมนาคม	
	2.4 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	2.4.1
	2.5 การลงทุนภาคเอกชน.....	2.5.1
	2.6 แรงงาน.....	2.6.1
	2.7 ราคัปราคา.....	2.7.1
	2.8 การค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน	2.8.1
	2.9 หนี้ต่างประเทศ	2.9.1
	2.10 การคลัง	2.10.1
	2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน.....	2.11.1
	2.12 ตลาดทุน.....	2.12.1
ส่วนที่ 3	มาตรการการเงินที่สำคัญ	
	มาตรการ	3.1.1

ส่วนที่ 1: สรุปภาวะเศรษฐกิจ

1.1 บทสรุปผู้บริหาร

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2549

เศรษฐกิจไทยในปี 2549 ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากปี 2548 ในปีนี้ เศรษฐกิจไทยได้แรงขับเคลื่อนจากการส่งออกซึ่งขยายตัวสูง แม้ว่าอุปสงค์ในประเทศซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญเมื่อปีก่อนจะชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากปัจจัยลบหลายประการ ได้แก่ ราคาน้ำมันโลกที่สูงขึ้นต่อเนื่องใน 3 ไตรมาสแรกของปี สถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ ภาวะน้ำท่วมรุนแรงยาวนาน และความไม่แน่นอนทางการเมือง ในปี 2549 ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุล จากการส่งออกที่ขยายตัวดี และการนำเข้าที่ขยายตัวชะลอตัวตามอุปสงค์ภายในประเทศ กอปรกับการท่องเที่ยวที่กลับมาขยายตัวได้ดี

ในภาคการเกษตร รายได้เกษตรกรในปี 2549 ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนที่ร้อยละ 30.3 เนื่องจากช่วงครึ่งแรกของปีสภาพอากาศและปริมาณน้ำเอื้ออำนวย ส่งผลให้ผลผลิตขยายตัวดีในช่วง 3 ไตรมาสแรก กอปรกับราคาพืชผลที่ขยายตัวดีต่อเนื่อง แม้ว่าผลผลิตในช่วงปลายปีได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยในหลายพื้นที่ ส่วนการผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2549 ยังคงขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในหมวดอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 9.1 ในปีก่อน จากต้นทุนที่สูงขึ้นและภาวะการแข่งขันจากทั้งในและนอกประเทศ อัตราการใช้กำลังการผลิตในปี 2549 เหลืออยู่ที่ร้อยละ 74.2 ด้านภาคบริการโดยรวมปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.0 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการกลับสู่ภาวะปกติของการท่องเที่ยวตามชายฝั่งทะเลอันดามัน หลังจากได้รับผลกระทบของเหตุการณ์ภัยธรรมชาติในปี 2547

ด้านอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี 2549 ขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.3 ในปีก่อน เนื่องจากผู้บริโภคชะลอการใช้จ่ายมากขึ้นในภาวะที่ราคาน้ำมันอัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง

ทั้งนี้ การใช้จ่ายสินค้าคงทนหดตัวร้อยละ 0.8 จากปีก่อน ส่วนการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในอัตราชะลอตัวที่ร้อยละ 3.9 จากที่ขยายตัวร้อยละ 10.9 ในปีก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ปรับลดลงจากปีก่อนและดัชนีการลงทุนภาคเอกชนที่ชะลอตัวลงจากปี 2548 ทั้งนี้ เป็นการชะลอตัวของทั้งเครื่องมือเครื่องจักรและการก่อสร้าง นอกจากนี้ ความมั่นใจของภาคเอกชนยังได้รับผลกระทบจากภาวะอุทกภัยและปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองด้วยเช่นกัน

ด้านการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกในปี 2549 ขยายตัวร้อยละ 17.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.0 ในปีก่อน ขณะที่การนำเข้าขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวโดยอยู่ที่ร้อยละ 7.0 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศ ส่งผลให้ดุลการค้ากลับมาเกินดุลที่ 2.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปีนี้ จากที่ขาดดุล 8.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปีก่อน ส่วนดุลบริการรายได้และเงินโอนเกินดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นจาก 0.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปีก่อน เนื่องจากรายรับจากการท่องเที่ยวกลับมาขยายตัวดี ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2549 เปลี่ยนจากการขาดดุล 7.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2548 มาเกินดุลที่ 3.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (หากไม่ปรับ Reinvested Earning บัญชีเดินสะพัดเกินดุลเท่ากับ 7.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)

สำหรับภาคการคลัง ในปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลดำเนินนโยบายงบประมาณแบบสมดุล โดยรัฐบาลมีรายได้จัดเก็บสุทธิ 1,339.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 5.9 ซึ่งต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (1,360 พันล้านบาท) เป็นผลจากมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน การจัดเก็บอากรขาเข้าซึ่งน้อยกว่าประมาณการจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเกินกว่าคาด และการคืนภาษีของกรมสรรพากรที่สูงกว่าประมาณการ ทางด้านรายจ่าย อัตราการเบิกจ่ายในปี 2549 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน จากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายของรัฐบาล ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2549 ดุลเงินสดของรัฐบาลเกินดุล 4.5

พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.06 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ทางด้านภาคการเงิน ในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ปรับเพิ่มขึ้นตามการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ ธปท.¹⁷ แต่ในช่วงครึ่งหลังของปี อัตราดอกเบี้ยข้างต้นได้ทรงตัวหลังจากที่ ธปท. ได้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไปถึงสิ้นปี 2549 นอกจากนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงได้เปลี่ยนมาเป็นบวกตั้งแต่เดือนเมษายน อนึ่ง การแข่งขันปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพื่อรักษฐานลูกค้าเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ทำให้การขยายตัวของเงินฝากเร่งตัวขึ้นในช่วงครึ่งปีแรก แต่เมื่อพิจารณาทั้งปีแล้ว เงินฝากขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปีก่อน สันเขี่ยภาคเอกชนและการถือครองหลักทรัพย์ภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวตลอดทั้งปี ซึ่งสอดคล้องกับการลงทุนและความเชื่อมั่นของภาคเอกชน

ค่าเงินบาทเฉลี่ยทั้งปี 2549 อยู่ที่ 37.93 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีก่อนที่ 40.29 บาท และเมื่อพิจารณาดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงซึ่งสะท้อนความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของการส่งออกที่อยู่ในทิศทางแข็งค่าขึ้น และแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงปลายปี โดยมีปัจจัยภายในประเทศสนับสนุนที่สำคัญได้แก่ (1) ดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลอยู่ในระดับสูง และ (2) เงินทุนไหลเข้าจำนวนมากเพื่อการลงทุนทางตรงและการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และตลาดพันธบัตร อย่างไรก็ตาม ภายหลังที่ทางการได้ออกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2549 การแข็งค่าของเงินบาทได้ชะลอตัวลง

เสถียรภาพเศรษฐกิจไทยในปี 2549 โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ด้านเสถียรภาพในประเทศ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงอยู่ในช่วงเป้าหมายของกรอบนโยบายการเงินที่ร้อยละ 0 - 3.5 โดยเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 2.3 ส่วนอัตราการว่างงานและหนี้สาธารณะอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป มีแนวโน้มชะลอตัวตั้งแต่ช่วงกลางปี แม้ว่าจะเร่งตัวขึ้นชั่วคราวเนื่องจากภาวะอุทกภัยที่ส่งผลต่อราคาพืชผล และ

อาหารสด สำหรับเสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นกัน โดยดุลบัญชีเดินสะพัดในปีนี้เป็นดุลและแม้ว่าระดับหนี้ต่างประเทศปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน แต่สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อ GDP ยังอยู่ในระดับที่ต่ำและสัดส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้นยังคงอยู่ในระดับสูง

แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2550

เศรษฐกิจไทยในปี 2550 มีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับปี 2549 โดยมีข้อสมมติสำคัญ คือ (1) เศรษฐกิจโลกโดยรวมขยายตัวชะลอตัวลงจากปีก่อนตามเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา (2) ราคาน้ำมันโลกคาดว่าจะลดลงจากปี 2549 และ (3) สถานการณ์ในประเทศที่กระทบความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนคลี่คลายลง ทั้งนี้ คาดว่าภาคการส่งออกสุทธิยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามเศรษฐกิจโลกที่ยังคงขยายตัวแม้เศรษฐกิจสหรัฐจะชะลอตัวลง การท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มชะลอตัว คาดว่า จะสามารถปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี โดยมีแรงกระตุ้นจากการลงทุนภาครัฐตามงบประมาณขาดดุล ส่วนการบริโภคภาคเอกชนน่าจะยังคงขยายตัวได้ใกล้เคียงกับในปี 2549 จากอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มลดลง

สำหรับปัจจัยเสี่ยงด้านต่างประเทศต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป ยังคงเป็นเรื่องภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าซึ่งอาจจะชะลอตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์และความไม่แน่นอนของราคาน้ำมันในตลาดโลก ส่วนความเสี่ยงในประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน จากปัญหาความไม่สงบในประเทศ

สาขานโยบายการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย

มีนาคม 2550

¹⁷ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 ธปท. ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy rate) รวม 4 ครั้ง จากร้อยละ 4.00 ต่อปี เป็นร้อยละ 5.00 ต่อปี

1.2 ภาวะเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในปี 2549 ขยายตัวต่อเนื่อง แต่ในอัตราที่ชะลอลงจากปี 2548 โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ประมาณการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2549 ไว้ที่ร้อยละ 4.9 เทียบกับร้อยละ 5.1 ในปี 2548 สำหรับในปี 2550 IMF คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะชะลอลงจากปี 2549 ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ เป็นสำคัญ

การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งแรกของปีเป็นผลจากการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสแรก จากการฟื้นตัวของการลงทุนภายหลังพายุเฮอริเคนในช่วงปลายปี 2548 และการเริ่มฟื้นตัวของกลุ่มประเทศยูโรและญี่ปุ่น รวมทั้งแรงสนับสนุนจากเศรษฐกิจเอเชียโดยเฉพาะจีน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังเผชิญความเสี่ยงจากราคาน้ำมันที่ผันผวนอย่างต่อเนื่องและการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ

ในช่วงครึ่งหลังของปี เศรษฐกิจสหรัฐฯ ชะลอตัวลงมาก โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 3 ขณะที่เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรฟื้นตัวอย่างชัดเจน ประกอบกับการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนและอินเดียที่แข็งแกร่งและราคาน้ำมันที่มีเสถียรภาพมากขึ้นในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี เป็นแรงสนับสนุนสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ในขณะที่เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเล็กน้อย

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2549 ขยายตัวต่อเนื่อง แต่ในอัตราที่ใกล้เคียงกับปีก่อน โดยในไตรมาสที่ 1 การขยายตัวเร่งขึ้นจากการฟื้นตัวของการลงทุนภายหลังพายุเฮอริเคน Katrina และ Rita ขณะที่ในไตรมาสที่ 2 และ 3 เศรษฐกิจชะลอตัวอย่างมากจากการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวลง ซึ่งเป็นผลจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ตลาดที่อยู่อาศัยที่ชะลอลงและราคาน้ำมันที่สูง ขณะที่การลงทุนภาคธุรกิจในช่วงอุตสาหกรรมยังคงชะลอตัวลง อย่างไรก็ดี ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจเริ่มมีเสถียรภาพมากขึ้นจากการบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากรายได้และภาวะการจ้างงานที่ดี ราคาน้ำมันมีเสถียรภาพมากขึ้น ปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงอยู่ แต่ฐานะ

การคลังเริ่มปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากรายได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ความผันผวนของราคาน้ำมันยังมีความเสี่ยงที่สำคัญต่ออัตราเงินเฟ้อ

เศรษฐกิจสหภาพยุโรป ในปี 2549 ฟื้นตัวชัดเจนอย่างต่อเนื่องและเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจโลกตลอดทั้งปี การขยายตัวอย่างต่อเนื่องนี้เป็นผลจากอุปสงค์ภายในกลุ่มประเทศยูโรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเยอรมนี รวมทั้งการส่งออก ทั้งนี้ การลงทุนที่เพิ่มขึ้นเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่สูงขึ้นเป็นสำคัญ ความเชื่อมั่นทั้งในส่วนของผู้บริโภคและผู้ผลิตปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเร่งใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนก่อนการขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มในเยอรมนีในปี 2550 และภาวะการจ้างงานที่ขยายตัวดีทั้งในภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยอัตราการว่างงานได้ปรับตัวลงมาอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับ Non-accelerating Inflation Rate of Unemployment (NAIRU) ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 8.0

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวต่อเนื่องในปี 2549 โดยในไตรมาสแรกของปี การขยายตัวอยู่ในระดับสูงเป็นผลจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ การลงทุนของภาคเอกชนและการส่งออก ซึ่งสะท้อนถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ในไตรมาสที่ 2 และ 3 เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องแต่ในอัตราที่ชะลอลง โดยการส่งออกปรับตัวสูงขึ้น แต่การบริโภคภายในประเทศขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงมากจากความไม่ชัดเจนของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ประกอบกับยังไม่มีมีการปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงาน ส่งผลให้ผู้บริโภคระมัดระวังในการใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นจากการส่งออกและการลงทุนภาคเอกชนที่เร่งตัวขึ้น

เศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย ในปี 2549 โดยรวมเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะจีน โดยเป็นผลจากการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี

ในช่วงครึ่งแรกของปี เศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคเอเชียขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2548 โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากภาคการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี เนื่องจากความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้น และอุปสงค์ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี เศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่เริ่มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง โดยเป็นผลจากอุปสงค์ภายในประเทศและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่มีแนวโน้มชะลอลง ยกเว้นอินโดนีเซียยังขยายตัวต่อเนื่อง เนื่องจากได้รับแรงสนับสนุนบางส่วนจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง

ปริมาณการค้าโลก ในปี 2549 IMF คาดว่าปริมาณการค้าโลกขยายตัวร้อยละ 7.6 ลดลงจากร้อยละ 8.9 ในปีก่อน สอดคล้องกับการประมาณการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อ แรงกดดันเงินเฟ้อโดยรวมเพิ่มขึ้นจากความผันผวนของราคาน้ำมันที่อยู่ในระดับสูง โดยอัตราเงินเฟ้อในสหรัฐฯ แปรผันตามความผันผวนของราคาน้ำมันเป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของกลุ่มประเทศยูโรและญี่ปุ่นปรับเพิ่มขึ้นโดยเป็นผลจากทั้งราคาน้ำมันและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในญี่ปุ่น อัตราเงินเฟ้อได้ปรับตัวเป็นบวกอย่างต่อเนื่องติดต่อกันนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2549 สะท้อนให้เห็นว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นได้พ้นจากภาวะเงินฝืดแล้ว ขณะที่แรงกดดันเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันและราคาอาหารเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม โดยรวมอัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ ส่วนหนึ่งได้รับผลจากการดำเนินนโยบายของธนาคารกลางในหลายประเทศเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคา ประกอบกับราคาน้ำมันที่มีเสถียรภาพมากขึ้นในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี

อัตราดอกเบี้ย ในครึ่งแรกของปี 2549 อัตราดอกเบี้ยโลกยังอยู่ในช่วงขาขึ้น โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย Fed Funds ร้อยละ 0.25 ต่อปี รวม 4 ครั้ง เพื่อรักษาเสถียรภาพของระดับราคาทำให้อัตราดอกเบี้ย ณ สิ้นเดือนมิถุนายนอยู่ที่ร้อยละ 5.25 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากนั้น ธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้คงอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ 5.25 ต่อปี ตลอดการประชุมของคณะกรรมการนโยบายการเงินในช่วงที่เหลือของปี 2549 สำหรับธนาคารกลางกลุ่มประเทศยูโร ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน Refinancing Rate ร้อยละ 0.25 ต่อปี รวม 5 ครั้งจากร้อยละ 2.25 เป็นร้อยละ 3.50 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 เนื่องจากแรงกดดันจากราคาน้ำมันและความกังวลต่อ second-round effect ขณะที่ธนาคารกลางอังกฤษได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย Base Rate ร้อยละ 0.25 ต่อปี รวม 2 ครั้ง จากร้อยละ 4.50 เป็นร้อยละ 5.0 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 เนื่องจากแรงกดดันด้านราคาน้ำมันและเศรษฐกิจขยายตัวในเกณฑ์ดี สำหรับธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ประกาศยกเลิกนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ (Quantitative Easing Policy) ในเดือนมีนาคม 2549 โดยปรับเปลี่ยนเครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงิน จากเดิมที่ใช้เป้าหมายปริมาณเงินในบัญชีเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (Current Account) ที่ธนาคารกลางเป็นอัตราดอกเบี้ย Uncollateralized Overnight Call Rate และในเดือนกรกฎาคม 2549 ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายดังกล่าวจากร้อยละ 0 เป็นร้อยละ 0.25 ต่อปี สำหรับกลุ่มประเทศเอเชียในครึ่งแรกของปี ประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาที่ได้รับแรงกดดันจากราคาน้ำมันเป็นสำคัญ แต่ในครึ่งปีหลังการดำเนินนโยบายการเงินส่วนใหญ่เป็นไปตามปัจจัย พื้นฐานทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน

ทีมเศรษฐกิจโลก

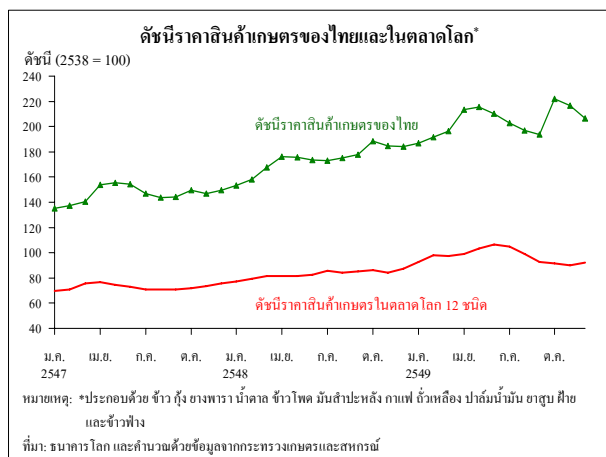
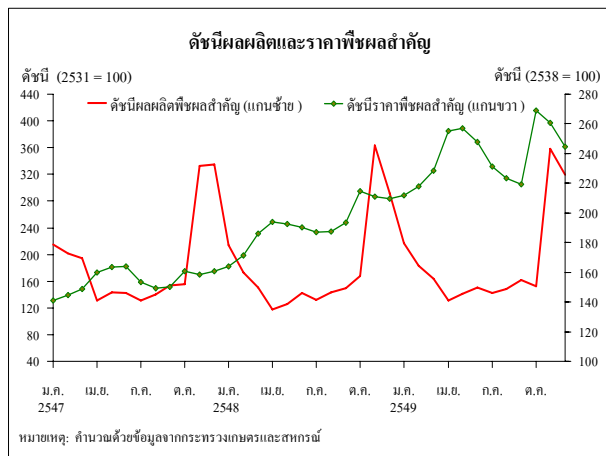
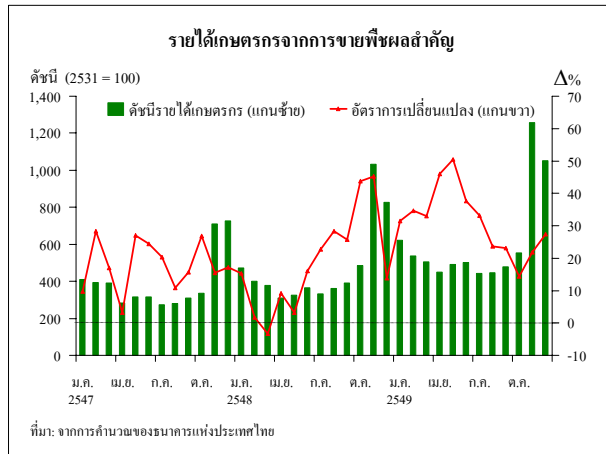
โทร. 0 2283 5146

ส่วนที่ 2: ภาวะเศรษฐกิจรายสาขา

2.1 อุปทาน

2.1.1 ภาคเกษตรกรรม

Δ%	2548	2549				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
รายได้เกษตรกร	18.3	30.3	32.5	44.4	26.6	23.0
ผลผลิตพืชผล	-4.7	4.6	4.9	9.5	6.8	1.0
ราคาพืชผล	24.1	24.5	26.3	31.9	18.6	21.8

ปี 2549 รายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 30.3 เร่งขึ้นเกือบเท่าตัวจากผลผลิตพืชผลสำคัญที่กลับมาขยายตัวในปีหลังจากหดตัวในปีก่อน โดยผลผลิตพืชผลสำคัญขยายตัวร้อยละ 4.6 จากสภาวะอากาศที่เอื้ออำนวยและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญมีมากกว่าปีก่อน ทำให้ผลผลิตพืชหลายชนิดเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปรัง ขางพารา มันสำปะหลัง อ้อย และปาล์มน้ำมัน อย่างไรก็ตามในช่วงปลายปีได้เกิดอุทกภัยในหลายพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางและภาคเหนือตอนล่างซึ่งทำให้ข้าวนาปีได้รับความเสียหาย ส่งผลให้ผลผลิตลดลง นอกจากนี้ ผลผลิตข้าวโพดลดลงเนื่องจากเกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูกและเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อย และขางพารา สำหรับราคาพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.5 ใกล้เคียงกับปีก่อน โดยราคาพืชผลสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ขางพารา ข้าวเปลือกหอมมะลิ และข้าวเปลือกเหนียว จากอุปสงค์ต่างประเทศ ราคาผักและผลไม้เพิ่มขึ้นเพราะผลผลิตได้รับความเสียหายจากอุทกภัย ขณะที่ราคามันสำปะหลัง และปาล์มน้ำมันลดลงจากอุปทานเพิ่มขึ้น

สำหรับรายได้เกษตรกรจากการทำปศุสัตว์ชะลอตัวจากปีก่อน จากราคาสินค้าหมวดปศุสัตว์หดตัวถึงร้อยละ 7.5 เพราะมีอุปทานของไก่เนื้อ ไก่ไข่ และสุกรเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ จากที่ประเทศไทยไม่พบการระบาดของโรคไข้หวัดนกนานถึง 8 เดือน (ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2548 ถึงเดือนกรกฎาคม 2549) ทำให้ผู้ประกอบการคาดว่าไทยจะกลับมาส่งออกไก่สดแช่เย็นแช่แข็งได้อีก ดังนั้น เกษตรกรจึงขยายการเลี้ยงไก่เนื้อเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ เกษตรกรขยายการเลี้ยงสุกรเพิ่มขึ้นจากราคาของสุกรในปีก่อนที่อยู่ในระดับสูงและสูงใจ

รายได้จากการทำประมงหดตัวจากปีก่อน เนื่องจากต้นทุนการทำประมงเพิ่มสูงขึ้นตามราคาน้ำมันที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง ทำให้ชาวประมงบางส่วนหยุดเดินเรือหาปลา ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำยังลดลงต่อเนื่องจากปีก่อน สำหรับราคาสินค้าหมวดประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4 เร่งตัวขึ้นจากราคากุ้งเป็นสำคัญ ตามภาวะการส่งออกกุ้งที่ขยายตัว

อยู่ในเกณฑ์ดี ขณะที่ราคาสัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำเค็มชนิดอื่น เพิ่มขึ้นไม่มากนัก

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก (เฉพาะสินค้าเกษตรสำคัญ 12 ชนิด ที่มีผลต่อสินค้าเกษตรไทย) เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 จากปีก่อน แรงตัวขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาขางพารา น้ำตาลทราย ข้าวโพด และปาล์มน้ำมัน จากอุปสงค์ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ราคามันสำปะหลังลดลงจากอุปทานที่เพิ่มขึ้น

สินค้าเกษตรที่สำคัญ

ข้าวเปลือก ผลผลิตข้าวเปลือกเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย ตามผลผลิตข้าวนาปรังเป็นสำคัญ เนื่องจากปริมาณน้ำฝนและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญรวมทั้งประเทศมีมากกว่าปีก่อนซึ่งเพียงพอต่อการเพาะปลูก ประกอบกับราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้และราคารับจำนำข้าวเปลือกของทางการในปีก่อนอยู่ในระดับสูง จึงจูงใจให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกและดูแลรักษาเป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น ขณะที่ผลผลิตข้าวเปลือกนาปีหดตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากได้รับความเสียหายจากอุทกภัยที่เกิดขึ้นเมื่อช่วงปลายปี (พื้นที่เสียหายส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นพื้นที่ปลูกข้าว) สำหรับราคาข้าวเปลือกเจ้าและข้าวเปลือกเหนียวยังคงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะข้าวเปลือกหอมมะลิ และข้าวเปลือกเหนียวที่ขยายตัวเร่งขึ้นจากอุปสงค์ต่างประเทศเป็นสำคัญ

ในปี 2549 ประเทศไทยส่งออกข้าวสารคิดเป็นมูลค่าประมาณ 97,623 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ตามราคาส่งออกของข้าวหอมมะลิและข้าวเหนียวที่ขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่ปริมาณการส่งออกคิดเป็นประมาณ 7.4 ล้านเมตริกตัน ลดลงจากปีก่อนเพียงร้อยละ 0.8 ทั้งนี้ เป็นผลจากปริมาณส่งออกข้าวขาวและข้าวนึ่งหดตัวจากที่ราคาข้าวขาวของไทยอยู่ในระดับสูง จึงทำให้ผู้นำเข้าบางรายเปลี่ยนไปซื้อจากประเทศคู่แข่งแทน อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกข้าวหอมมะลิขยายตัวเร่งขึ้นมาซัดเซ จึงทำให้ปริมาณส่งออกข้าวทั้งปีลดลงเพียงเล็กน้อย

มันสำปะหลัง ผลผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นมากจากปีก่อนร้อยละ 55.1 เป็นผลจากราคามันสำปะหลังในปีก่อนอยู่ในระดับสูง จึงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกทดแทน

ข้าวโพดที่มีต้นทุนสูงและดูแลรักษายากกว่า ประกอบกับสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย เกษตรกรดูแลรักษาและใช้ท่อนพันธุ์ดีจึงส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ภัยแล้งในปลายปี 2547 ถึงกลางปี 2548 ทำให้เกษตรกรปลูกทดแทนดินมันสำปะหลังที่เสียหายและมีผลผลิตเลื่อนมาเก็บเกี่ยวมากในช่วงต้นปี 2549 ผลผลิตมันสำปะหลังที่เพิ่มขึ้นมากได้ส่งผลให้ราคามันสำปะหลังลดลง อย่างไรก็ตาม ในปีนี้การส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดีทั้งด้านปริมาณและมูลค่า

ยางพารา ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จากการเพิ่มของเนื้อที่กรีดยางในทุกภาค โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขณะที่ผลผลิตต่อไร่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับปีก่อน สำหรับในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 ราคาขางพาราได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งอยู่ในระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมิถุนายน 2549 ที่ราคา 93.45 บาทต่อกิโลกรัม ตามราคาซื้อขายขางพาราล่วงหน้าในตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม แม้ราคาขางพาราได้โน้มต่ำลงในช่วงครึ่งหลังของปี 2549 แต่ราคาเฉลี่ยทั้งปี 2549 ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดีคือ 68.19 บาทต่อกิโลกรัม หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.7

อ้อย ผลผลิตอ้อยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.9 จากผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการบำรุงรักษาดีและสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ประกอบกับที่ทางการได้กำหนดราคาอ้อยขึ้นต้นปีเพาะปลูก 2548/49 อยู่ที่ 800 บาทต่อตันและโรงงานน้ำตาลทรายให้การส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนเพื่อขยายเนื้อที่เพาะปลูก จึงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกแทนข้าวโพดและข้าวนาดอน

โกโก้ ในปีนี้พบการระบาดของโรคใช้หวั่นกเพียงครั้งเดียวในโกโก้พื้นเมืองและโกโก้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 จึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการบริโภคไม่มากนักเพราะผู้เลี้ยงโกโก้ส่วนใหญ่ได้ปรับการเลี้ยงเข้าสู่ระบบปิดแล้ว ดังนั้น ปริมาณการผลิตโกโก้ในปีนี้จะเพิ่มขึ้นมาก ขณะที่การบริโภคภายในประเทศยังไม่ได้ขยายตัวมากนัก ประกอบกับสหภาพยุโรปซึ่งเป็นประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญได้ขยายระยะเวลาห้ามนำเข้าโกโก้แช่เย็นแช่แข็งจากไทยออกไปอีกจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2550

สุกร จากราคาสุกรในปีก่อนอยู่ในระดับสูงจึงจูงใจให้ผู้ประกอบการขยายการผลิตสุกรเพิ่มขึ้นมากจนเกิดอุปทานส่วนเกิน ขณะที่อุปสงค์ในประเทศและการส่งออกเพิ่มขึ้นไม่มากจึงส่งผลให้ราคาสุกรในปีนี้ลดลงจากปีก่อน

กุ้ง การขยายตัวของการส่งออกกุ้งในปีก่อนอยู่ในเกณฑ์ดีส่งผลให้เกษตรกรขยายการเพาะเลี้ยงกุ้ง ทำให้ผลผลิตกุ้งเพิ่มขึ้น โดยผลผลิตส่วนใหญ่เป็นกุ้งขาวแวนาไม่มากกว่ากุ้งกุลาดำ เพราะกุ้งขาวแวนาไม่เจริญเติบโตดี มีอัตราการรอดสูง และให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่า สำหรับราคากุ้งเพิ่มขึ้นตามการส่งออกกุ้งที่ขยายตัวต่อเนื่องทั้งด้านปริมาณและราคา

แนวโน้มปี 2550

คาดว่าจะรายได้เกษตรกรจากการขายพืชผลสำคัญ จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปีปัจจัยด้านราคาพืชผลเป็นสำคัญ ขณะที่ผลผลิตพืชผลสำคัญคาดว่าจะขยายตัวมากกว่าปีก่อนจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ถึงแม้ว่าทางกรมอุตุนิยมวิทยาจะออกมาเตือนเรื่องปรากฏการณ์เอลนีโญ (ภาวะความแห้งแล้ง) แต่คาดว่าจะไม่น่าจะมีผลกระทบต่อผลผลิตพืชผลสำคัญมากนัก เนื่องจากปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2549 อยู่ในระดับสูง รวมทั้งทางการมีมาตรการเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้แล้ว ทั้งนี้ผลผลิตพืชผลที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปี ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพด สำหรับด้านราคาพืชผลสำคัญคาดว่าจะชะลอตัวตามราคาพืชผลในตลาดโลก โดยเฉพาะราคายางพาราที่เพิ่มขึ้นสูงมากในปีก่อน

ราคาปศุสัตว์ คาดว่าจะหดตัวน้อยกว่าปีก่อน เพราะผู้ประกอบการจะลดอุปทานเพื่อให้สอดคล้องกับอุปสงค์มากขึ้น ประกอบกับทางการมีมาตรการบริหารจัดการทางด้านอุปทานโดยจะขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์เพื่อใช้ในการวางแผนบริหารจัดการผลิต นอกจากนี้ การส่งออกไก่แปรรูปคาดว่าจะยังขยายตัวได้ แม้ว่าสหภาพยุโรปออกมาตรการจำกัดโควตานำเข้าไก่แปรรูปจากไทยที่คาดว่าจะมีผลใช้บังคับประมาณกลางปี 2550 ก็ตาม สำหรับ**ราคาประมง**คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากอุปทานสัตว์น้ำที่คาดว่าจะลดลงตามต้นทุนราคาน้ำมันที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง และข้อจำกัดในแหล่งจับสัตว์น้ำตามธรรมชาติ ขณะที่ราคากุ้งจะเพิ่มขึ้นตามภาวะการส่งออกกุ้งที่คาดว่าจะยังขยายตัวในตลาดสำคัญทั้งสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก (เฉพาะสินค้าเกษตรสำคัญ 12 ชนิด ที่มีผลต่อสินค้าเกษตรไทย) คาดว่าจะชะลอตัวลงจากปีก่อนตามราคายางพาราและน้ำตาลทรายเป็นสำคัญ เนื่องจากปีก่อนราคาน้ำตาลทรายและยางพาราอยู่ในระดับสูงมาก และมีการคาดการณ์ว่าจะมีอุปทานน้ำตาลทรายส่วนเกินในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ราคาข้าวสารและข้าวโพดมีแนวโน้มเร่งตัวขึ้นจากอุปทานที่ลดลง กอปรกับอุปสงค์ของข้าวโพดเพื่อใช้ผลิตเป็นพลังงานทดแทนยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ

โทร. 0-2283-5650

เครื่องใช้ภาวะสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ^{1/}

(หน่วย: ล้านเมตริกตัน)

ผลผลิตภาคเกษตรของไทย	2545/46	2546/47	2547/48	2548/49 ^{P/}	2549/50 ^{E/}	Δ%
ข้าวเปลือก	27.99	29.47	28.54	30.29	29.43	-2.8
นาปี	21.57	23.14	22.65	23.54	22.90	-2.7
นาปรัง ^{2/}	6.43	6.33	5.89	6.75	6.53	-3.3
ยางพารา	2.63	2.86	3.01	2.98	3.07	3.0
ข้าวโพด	4.23	4.18	4.22	3.89	3.65	-6.1
มันสำปะหลัง	19.72	21.44	16.94	22.58	25.29	12.0
อ้อย	77.52	67.92	52.24	50.40	62.85	24.7
ถั่วเขียว	0.22	0.18	0.13	0.11	0.11	1.2
ถั่วเหลือง	0.26	0.23	0.22	0.23	0.22	-0.5
ปาล์มน้ำมัน	4.00	4.90	5.18	5.00	6.24	24.7
กาแฟ	0.05	0.06	0.06	0.05	0.06	18.9
ผลผลิตพืชผลสำคัญของโลก	2545/46	2546/47	2547/48	2548/49 ^{P/}	2549/50 ^{E/}	Δ%
ธัญพืชรวม						
ผลิต	1,820.2	1,862.3	2,043.4	2,014.0	1,973.2	-2.0
การค้า	242.4	234.4	244.2	250.3	247.8	-1.0
ข้าว						
ผลิต	377.5	391.8	400.5	416.3	415.3	-0.2
การค้า	27.6	27.2	29.0	27.7	29.2	5.6
ข้าวโพด						
ผลิต	603.0	625.7	712.3	695.6	692.4	-0.5
การค้า	78.4	79.2	76.5	82.9	84.0	1.3
ถั่วเหลือง						
ผลิต	196.8	186.5	215.7	217.9	228.4	4.8
การค้า	61.2	55.8	64.5	64.4	69.6	8.1
ยางพารา						
ผลิต	7.5	8.0	8.7	8.9	9.2 ^{3/}	3.2 ^{3/}
การบริโภค	7.6	8.0	8.5	8.9	9.2 ^{3/}	2.7 ^{3/}

หมายเหตุ: ^{P/} เบื้องต้น^{E/} ประมาณการ^{1/} ตัวเลขประมาณการในเดือนมกราคม 2550^{2/} ผลผลิตปีเพาะปลูก 2549/2550 ของข้าวนาปรัง หมายถึง ผลผลิตระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2550 - 31 ธันวาคม 2550^{3/} ตัวเลขเดือนมกราคม - ธันวาคม 2549 และอัตราเพิ่มจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

World Production, Market and Trade Reports, Foreign Agriculture Service, United States Department of Agriculture

LMC Commodity Bulletin, January 2007

ราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

(หน่วย: บาท/ตัน)

	2548	2549				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคารวม (2538=100)	174.0	204.4	191.5	213.1	197.9	215.0
$\Delta\%$	18.8	17.5	20.0	21.7	12.8	15.8
1. ดัชนีราคาพืชผล (2538=100)	191.8	238.9	219.5	253.4	224.6	257.9
$\Delta\%$	24.1	24.5	26.3	31.9	18.6	21.8
ข้าวหอมมะลิ	7,680	8,180	7,821	8,085	8,536	8,276
$\Delta\%$	-7.0	6.5	1.3	4.0	11.7	9.1
ข้าวเปลือกเจ้าชั้น 1 (5%)	6,662	6,496	6,559	6,283	6,666	6,478
$\Delta\%$	19.3	-2.5	1.2	-5.9	-0.7	-4.4
ยางพารา	52,190	68,187	69,012	82,727	69,487	51,523
$\Delta\%$	17.1	30.7	66.1	73.0	16.2	-13.6
ข้าวโพด	4,874	5,165	4,767	5,422	4,954	5,518
$\Delta\%$	-1.9	6.0	-4.3	10.9	1.3	16.4
มันสำปะหลัง	1,352	1,088	1,352	1,054	945	1,003
$\Delta\%$	42.3	-19.5	-3.0	-24.3	-29.1	-22.3
2. ดัชนีราคาปศุสัตว์ (2538=100)	148.1	137.0	142.4	141.7	133.4	130.5
$\Delta\%$	13.2	-7.5	0.1	-7.4	-12.6	-9.7
3. ดัชนีราคาปลาและสัตว์น้ำ (2538=100)	143.4	162.5	152.1	156.8	177.5	163.7
$\Delta\%$	5.0	13.4	15.1	9.7	15.3	13.3
4. ดัชนีราคาไม้ (2538=100)	115.1	122.2	120.8	121.6	123.1	123.1
$\Delta\%$	1.2	6.1	5.4	6.1	7.5	5.5

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และองค์การสะพานปลา

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก

(หน่วย: ดอลลาร์ สหรัฐ. / ตัน)

	2548	2549 ^{P/}				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคารวม [*] (2538 = 100)	83.0	97.3	96.0	103.0	98.7	91.5
$\Delta\%$	13.9	17.2	21.2	25.6	16.2	6.6
ข้าวสาร 5%	286	305	299	308	312	301
$\Delta\%$	20.4	6.5	3.0	5.3	10.9	6.8
กุ้ง	10,338	10,238	10,472	10,472	10,472	9,535
$\Delta\%$	1.2	-1.0	1.7	0.0	1.9	-7.5
ยางพารา	1,478	2,084	1,999	2,433	2,168	1,736
$\Delta\%$	15.5	41.0	61.0	78.7	31.3	4.8
น้ำตาลทราย	218	326	375	365	306	257
$\Delta\%$	37.9	49.6	91.2	89.6	39.3	-2.2
มันสำปะหลัง	251	222	228	220	209	230
$\Delta\%$	33.3	-11.7	-9.1	-21.9	-14.0	0.3
ข้าวโพด	99	122	105	109	117	156
$\Delta\%$	-11.8	23.5	8.5	13.5	15.3	56.0
ปาล์มน้ำมัน	422	478	436	439	493	546
$\Delta\%$	-10.3	13.3	5.6	4.0	18.7	24.5

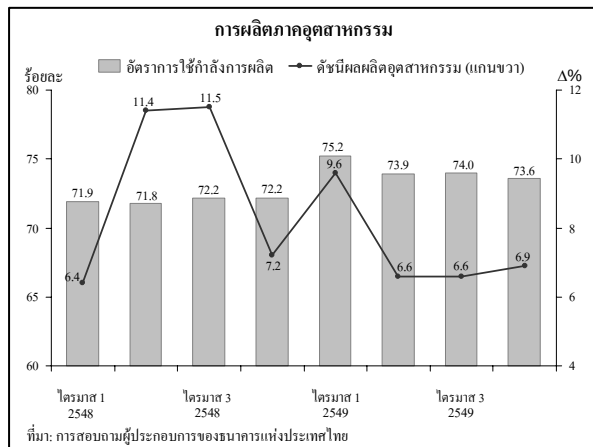
หมายเหตุ: * เฉพาะสินค้าเกษตร 12 ชนิด ที่มีผลต่อราคาสินค้าเกษตรไทย ได้แก่ ข้าว กุ้ง ยางพารา น้ำตาลทราย ข้าวโพด มันสำปะหลัง กาแฟ ถั่วเหลือง ปาล์มน้ำมัน ยาสูบ ฝ้าย และข้าวฟ่าง

$\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

P/ เบื้องต้น

ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของธนาคารโลก ยกเว้นราคามันสำปะหลังคำนวณจากสมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย (The Thai Tapioca Trade Association)

2.2 ภาคอุตสาหกรรม

ผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม*
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

อุตสาหกรรม	น้ำหนัก 2543	2547	2548	2549 ^P		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
สิ่งทอ	12.23	6.6	2.2	6.2	-1.0	2.5
อิเล็กทรอนิกส์	10.31	31.4	39.7	22.1	25.0	23.7
ปิโตรเลียม	9.48	8.4	-0.4	2.2	2.6	2.4
ยานยนต์	6.85	20.4	6.3	11.5	-0.8	5.0
อาหาร	6.82	-1.2	-0.3	6.7	9.2	7.7
เครื่องดื่ม	5.11	5.2	2.9	9.1	19.4	14.1
เครื่องใช้ไฟฟ้า	5.05	8.8	1.8	-4.3	-11.9	-8.1
เครื่องหนัง	2.79	16.8	-10.2	-24.4	-30.2	-26.9
ผลิตภัณฑ์เคมี	2.36	3.8	3.5	4.8	-3.7	0.4
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	2.21	10.4	-3.6	-3.6	-3.0	-3.3
วัสดุก่อสร้าง	1.84	10.5	11.3	5.4	5.8	5.6
อื่นๆ	10.62	3.3	4.4	0.7	-0.2	0.3
รวม*	75.68	11.7	9.1	8.1	6.7	7.4

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 76 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: การสอบถามผู้ประกอบการของธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตรากำลังการผลิต*
(หน่วย: ร้อยละ)

อุตสาหกรรม	เฉลี่ยปี 2538-2539	2547	2548	2549 ^P		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
อิเล็กทรอนิกส์	77.1	65.0	67.0	73.0	78.9	76.0
ปิโตรเลียม	88.6	85.5	85.2	86.6	87.9	87.2
ยานยนต์	74.7	77.7	75.9	79.7	78.7	79.2
เครื่องดื่ม	69.0	60.1	66.6	75.9	78.4	77.2
เครื่องใช้ไฟฟ้า	87.1	72.4	74.6	69.2	66.9	68.2
อาหาร	40.4	54.1	54.0	65.0	54.3	59.6
เครื่องหนัง	-	61.2	55.0	47.0	33.4	40.2
ผลิตภัณฑ์เคมี	91.4	96.4	94.7	95.0	94.2	94.6
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	58.1	68.8	60.2	61.3	54.6	57.9
วัสดุก่อสร้าง	87.9	71.1	78.1	82.9	81.7	82.3
กระดาษ	77.6	87.4	93.4	98.1	99.9	99.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	73.1	61.3	67.1	66.7	65.9	66.3
อื่นๆ	81.8	69.1	67.9	65.2	63.5	64.4
รวม*	76.7	71.5	72.0	74.5	73.8	74.2

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 76 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.1 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: การสอบถามผู้ประกอบการของธนาคารแห่งประเทศไทย

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2549 ขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องดื่ม สอดคล้องกับการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ภาคอุตสาหกรรมปี 2549 ขยายตัวร้อยละ 6.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.2 จากการขยายตัวในระดับสูงของอุตสาหกรรมเครื่องจักรสำนักงาน (อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์) และเครื่องดื่ม เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) ปี 2549 (คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากร้อยละ 9.1 ในปีก่อน ตามการผลิตรถยนต์เพื่อส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ Hard Disk Drive เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ และเครื่องหนัง เป็นผลจากต้นทุนที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย และราคาวัตถุดิบ รวมทั้ง การแข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่รุนแรงขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาเงินบาทที่แข็งค่าเร็วกว่าเงินสกุลอื่น โดยเฉพาะคู่แข่งทางการค้า ได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก

อัตรากำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate) ของภาคอุตสาหกรรมโดยรวมในปี 2549 อยู่ที่ร้อยละ 74.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 72.0 ในปีก่อน

ผลผลิตและการใช้กำลังการผลิตของแต่ละอุตสาหกรรมที่สำคัญ มีดังนี้

หมวดเครื่องหนัง การผลิตลดลงต่อเนื่องจากการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าจากประเทศจีนที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 55.0 ในปีก่อนเหลือเพียงร้อยละ 40.2

หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนใหญ่ผลิตเพื่อส่งออก ลดลงจากปีก่อน โดยเฉพาะการผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ ที่ลดลงจากการปรับเปลี่ยนไปผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงขึ้น และเครื่องปรับอากาศที่ลดลงตามอุปสงค์

ในประเทศและต่างประเทศ อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 74.6 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 68.2

หมวดเครื่องเรือน การผลิตลดลงเนื่องจากประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ โดยเฉพาะไม้ยางพารา เนื่องจากยางมีราคาสูง ประกอบกับมีการแข่งขันสูงทางด้านราคากับสินค้าจากจีน และเวียดนาม อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 74.8 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 60.2

หมวดยาสูบ การผลิตลดลงต่อเนื่อง อันเป็นผลจากการห้ามแสดงบุหรี่ยี่ห้อ จดขาย เมื่อเดือนกันยายน 2548 และการเพิ่มภาษีสรรพสามิตยาสูบจากร้อยละ 75 เป็นร้อยละ 79 ของราคาน้ำโรงงาน เมื่อเดือนธันวาคม 2548 ประกอบกับการขึ้นซื้อของผู้บริโภคลดลงจากผลกระทบของราคาน้ำมัน อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 57.6 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 50.0

หมวดผลิตภัณฑ์เหล็ก การผลิตลดลงต่อเนื่องจากปีก่อน เนื่องจากอุปสงค์ลดลงทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ ตามการชะลอตัวของภาคการก่อสร้าง และยังไม่มีการลงทุนขนาดใหญ่ดำเนินการมากนัก ประกอบกับผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนรีดเย็นมีนโยบายลดการสะสมสต็อกสินค้าลงจาก 6-12 เดือน เหลือเพียง 2-3 เดือน เพื่อลดต้นทุนในการสะสมสต็อก สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 60.2 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 57.9

อย่างไรก็ตาม มีหลายอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวสูง ที่สำคัญได้แก่

หมวดอิเล็กทรอนิกส์ ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง แม้จะชะลอตัวบ้าง โดยเฉพาะ Hard Disk Drive และแผงวงจรรวม ตามอุปสงค์จากต่างประเทศ โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 76.0 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 67.0 ในปีก่อน

หมวดเครื่องดื่ม ขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี จากผลิตภัณฑ์เบียร์ และสุรา เป็นสำคัญ เนื่องจากผู้ประกอบการเร่งผลิตเพราะคาดว่าทางที่จะปรับเปลี่ยนภาษีสรรพสามิตสุราและเบียร์

อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 77.2 จากร้อยละ 66.6 ในปีก่อน

หมวดอาหาร การผลิตปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน ตามการผลิตน้ำตาล (โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง) สับปะรดกระป๋อง ที่มีวัตถุดิบป้อนโรงงานมากขึ้นจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย และน้ำมันพืช โดยเฉพาะปาล์ม ที่มีวัตถุดิบปริมาณมาก และมีราคาถูก โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ระดับร้อยละ 59.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 54.0 ในปีก่อน

หมวดสิ่งทอ ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย ตามการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ยังขยายตัวดี โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี เพราะได้รับผลดีจากสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรปใช้มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าสิ่งทอจากประเทศจีน

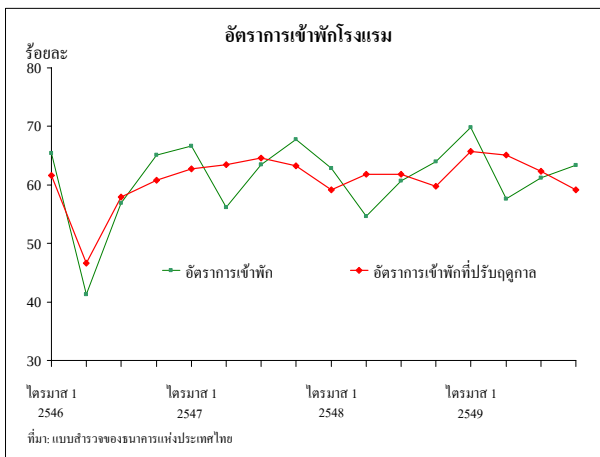
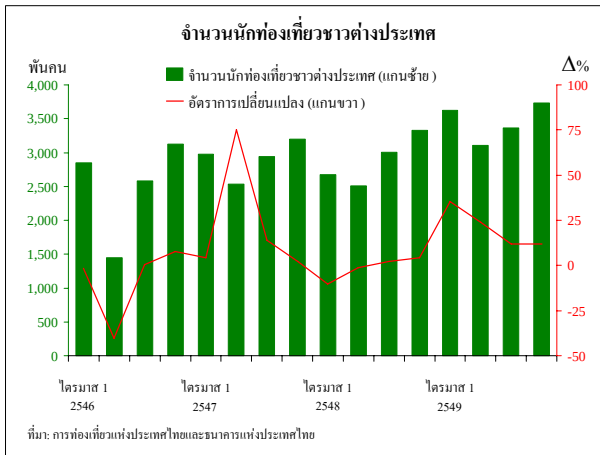
หมวดยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง แม้จะชะลอตัวบ้างจากปีก่อน แต่ยังขยายตัวร้อยละ 5.0 ตามการผลิตรถยนต์นั่ง ที่ในปีนี้มีมีการออกรุ่นใหม่หลายรุ่น และรถยนต์พาณิชยกรรมที่ยังคงขยายตัวตามอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปีการผลิตรถยนต์พาณิชยกรรม และรถจักรยานยนต์หดตัวจากอุปสงค์ในประเทศชะลอตัวเพราะได้รับผลกระทบจากภาวะอุทกภัย อัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 79.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 75.9 ในปีก่อน

หมวดปิโตรเลียม การผลิตปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน เนื่องจากในปีนี้มีมีการปิดซ่อมบำรุงโรงงานบางส่วนน้อยกว่าปีก่อน โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเลียมอยู่ที่ร้อยละ 87.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 85.2 ในปีก่อน

หมวดรองเท้า ขยายตัวดีโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี ตามการผลิตรองเท้าหนังที่ได้รับผลดีจากการที่สหภาพยุโรปใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดรองเท้าจากจีนและเวียดนาม โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมหมวดนี้อยู่ที่ร้อยละ 47.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 42.8 ในปีก่อน

2.3 ภาคบริการ

2.3.1 ภาคการท่องเที่ยวและโรงแรม

โครงสร้างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว				
ประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)		ส่วนแบ่งตลาด (%)	
	2548	2549	2548	2549
เอเชียตะวันออก	-3.6	19.1	55.6	55.2
- มาเลเซีย	-2.2	15.8	11.9	11.5
- จีน	6.4	22.2	6.7	6.9
- ญี่ปุ่น	-1.3	9.6	10.4	9.5
- เกาหลี	-9.2	33.9	7.1	7.9
ยุโรป	-0.1	22.5	24.7	25.3
อเมริกา	1.2	10.7	7.2	6.7
โอเชียเนีย	6.5	26.2	4.5	4.7
ตะวันออกกลาง	7.4	34.1	2.5	2.8
อื่น ๆ	7.5	18.1	5.5	5.4

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม การท่องเที่ยวในปี 2549 ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยปรับตัวดีขึ้นในทุกภาค โดยเฉพาะการท่องเที่ยวใน 6 จังหวัดภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งฟื้นตัวจากผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2547 แม้ว่าจะมีปัจจัยลบที่สำคัญได้แก่ ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาวะน้ำท่วม รวมถึงสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองและการปฏิรูปทางการเมือง

ทั้งปี 2549 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีจำนวน 13.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.0 จากปีก่อน สำหรับอัตราเข้าพักโรงแรมเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 63.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60.6 ในปี 2548 ทั้งนี้ สถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองและการปฏิรูปทางการเมืองในเดือนกันยายนส่งผลกระทบต่ออัตราการเข้าพักในจังหวัดกรุงเทพฯ เพียงระยะสั้นเท่านั้น

สำหรับการท่องเที่ยวในภาคใต้ฟื้นตัวและปรับตัวดีขึ้นเป็นลำดับ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองภาคใต้ปรับเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนถึงร้อยละ 38.9 สำหรับอัตราการเข้าพักโรงแรมในภาคใต้กลับสู่ภาวะปกติ โดยปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 53.9 จากระดับร้อยละ 42.3 ในปี 2548

ในส่วนของการเข้าพักโดยเฉลี่ยของปี 2549 เพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 7.0 ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 470.6 พันล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 22.0 จากปีก่อน

ทั้งนี้ ในปี 2549 จำนวนนักท่องเที่ยวจากทุกกลุ่มประเทศมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับปี 2548 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานต่ำ เพราะผลกระทบจากภัยธรรมชาติเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศของปี 2549 ไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อนมากนัก โดยนักท่องเที่ยวที่มีสัดส่วนสูงสุดยังคงเป็นนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 55.2 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด รองลงมาได้แก่ กลุ่มประเทศยุโรปและอเมริกาในสัดส่วนร้อยละ 25.3 และ 6.7 ตามลำดับ

สำหรับภาวะการท่องเที่ยวในปี 2550 คาดว่ายังสามารถเติบโตได้ เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปเป็นหนึ่งในฐานนักท่องเที่ยวหลัก ขณะที่นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศโอเชียเนีย และตะวันออกกลางเป็นกลุ่มที่เติบโตสูง

ทั้งนี้ สถานการณ์ความไม่สงบยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะการท่องเที่ยวของไทย ซึ่งหากภาครัฐสามารถควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบเพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นรวมถึงมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ก็จะเป็นผลให้การท่องเที่ยวในปี 2550 สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0 2283 6882

เครื่องชี้ภาวะการท่องเที่ยวและโรงแรม

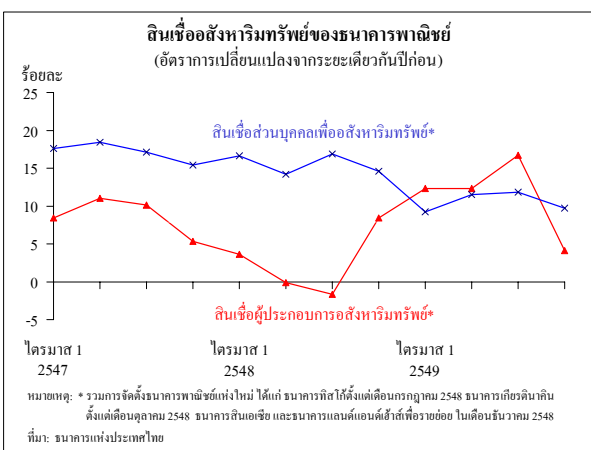
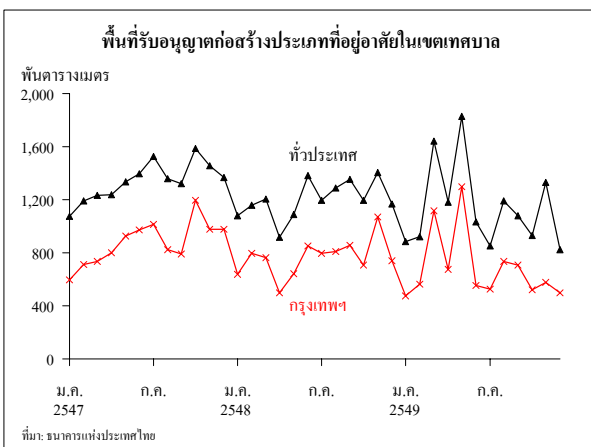
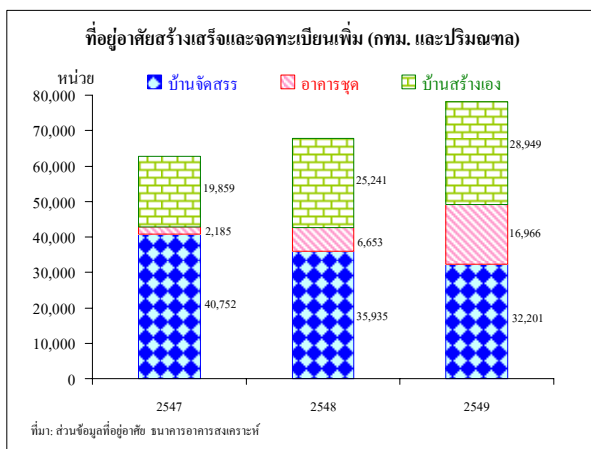
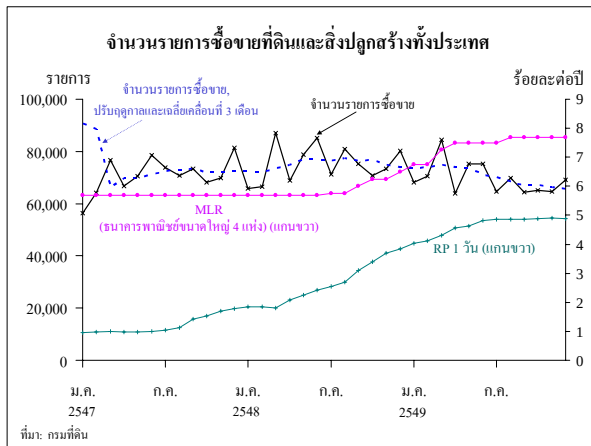
	2548 ทั้งปี	2549 ^P ทั้งปี	2549			
			ไตรมาส 1 ^P	ไตรมาส 2 ^P	ไตรมาส 3 ^P	ไตรมาส 4 ^P
1. จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ล้านคน)	11.5	13.8	3.6	3.1	3.4	3.7
$\Delta\%$	-1.1	20.0	35.5	24.1	11.8	12.0
2. รายได้จากการท่องเที่ยว (พันล้านบาท)	385.7	470.6	129.9	100.4	112.0	128.3
3. อัตราเข้าพักโรงแรม (ร้อยละ)	60.6	63.0	69.8	57.7	61.2	63.4
4. ราคาห้องพัก (บาท)	1,277	1,367	1,510	1,251	1,260	1,446

หมายเหตุ: P = ข้อมูลเบื้องต้น

$\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่งประเทศไทย

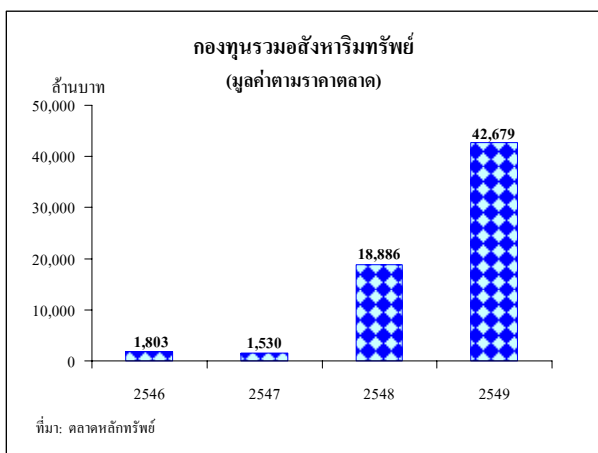
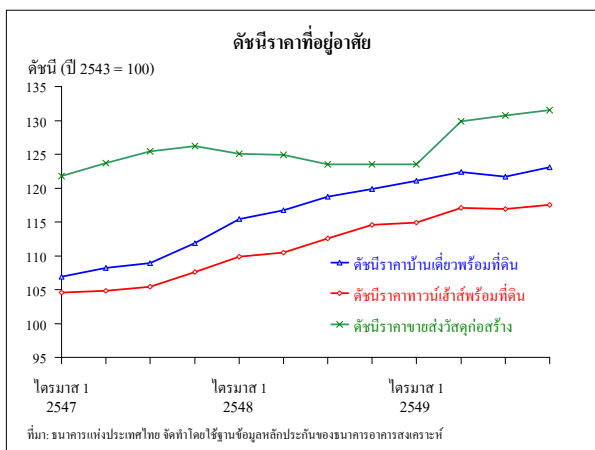
2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์

ภาพรวมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ปี 2549 ชะลอตัวต่อเนื่องจากปี 2548 ตามอุปสงค์ที่ชะลอลงจากกำลังซื้อที่ลดลง เพราะราคาน้ำมัน อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยมีทิศทางเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปี รวมทั้งสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง เป็นผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคบางส่วนลดลง และชะลอการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยออกไป สะท้อนได้จากจำนวนรายการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ลดลงร้อยละ 7.6

สำหรับผู้ประกอบการ หลายรายมีการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยที่มีขนาดเล็กกลางและราคาถูกลง โดยเฉพาะการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดขนาดเล็กในเมืองมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก เพื่อให้สอดคล้องกับกำลังซื้อที่ลดลงและความต้องการอยู่ใกล้เมือง ทำให้ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ประเภทอาคารชุด มีจำนวน 16,966 หน่วย เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 155.0 จากระยะเดียวกันปีก่อน ในจำนวนนี้เป็นอาคารชุดของโครงการบ้านเอื้ออาทรถึง 6,291 หน่วย ขณะที่โครงการบ้านจัดสรรส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นในโครงการเดิมและเป็นการแบ่งพัฒนาโครงการที่ละเฟส ทำให้ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ประเภทบ้านจัดสรรมีจำนวนเพียง 32,201 หน่วย ลดลงร้อยละ 10.4 โดยเฉพาะบ้านเดี่ยวราคาปานกลาง-สูงที่อุปสงค์ลดลงมาก นอกจากนี้ พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลประเภทที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 5.2 จากระยะเดียวกันปีก่อน แม้จะมีการเร่งขออนุญาตก่อสร้างอาคารชุดก่อนการบังคับใช้กฎหมายผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครฉบับใหม่ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2549 ส่วนพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างประเภทพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมยังเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของศูนย์การค้าและโรงงานอุตสาหกรรม

ส่วนด้านสินเชื่อ ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์และยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวเหลือร้อยละ 9.7 และ 4.1 จากที่ขยายตัวร้อยละ 14.6 และ 8.4 ในปีก่อน

ส่วนหนึ่งจากอุปสงค์ที่ชะลอตัว และสถาบันการเงินมีความเข้มงวดมากขึ้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานในไตรมาสที่ 4 ของปี 2548 ที่มีการยกกระดานของบริษัทเงินทุนและ บริษัทเครดิต ฟอง ชิเออร์ เป็นธนาคารพาณิชย์ และธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยรวม 3 แห่ง

ด้านราคาที่อยู่อาศัย ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน และทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดินขยายตัวร้อยละ 3.7 และ 4.2 ตามลำดับ ชะลอลงจากปีก่อนเนื่องจากที่อยู่อาศัยที่ก่อสร้างใหม่มีขนาดเล็กลงเพื่อรองรับกำลังซื้อที่ชะลอลง ทำให้ผู้ประกอบการต้องแข่งขันสูงขึ้น จึงไม่สามารถปรับราคาเพิ่มได้มากนัก แม้ว่าต้นทุนการก่อสร้างจะเพิ่มขึ้นก็ตาม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในระยะต่อไป

อนึ่ง ในปีนี้มีกองทุนอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นมากถึง 4 กองทุนในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 ทำให้มูลค่ากองทุนอสังหาริมทรัพย์ตามราคาตลาดเพิ่มขึ้นมากจาก 18,886 ล้านบาทในปีก่อน เป็น 42,679 ล้านบาทในปี 2549 โดยเป็นกองทุนฯ เพื่อการลงทุนในสนามบินสมุย อาคารสำนักงาน อพาร์ทเมนต์ และศูนย์การค้า เพื่อให้เช่า และส่วนหนึ่งถือเป็นกลยุทธ์ของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ในการลดต้นทุนการระดมเงินทุนอีกทางหนึ่ง

แนวโน้มปี 2550

แนวโน้มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์คาดว่าจะชะลอตัวต่อเนื่องในช่วงต้นปี 2550 จากความไม่ชัดเจนทางการเมือง และผลกระทบจากมาตรการต่างๆ อาทิ มาตรการการดำรงเงินสำรองนำชำระระยะสั้นและการแก้ไข พรบ. การประกอบธุรกิจต่างด้าวที่มีผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนในระยะสั้น

อย่างไรก็ดี ในปี 2550 มีปัจจัยสนับสนุนจากแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อที่น้อยลงจากปีก่อน ทำให้การดำเนินนโยบายการเงินมีแนวโน้มผ่อนคลายมากขึ้น และนโยบายพัฒนาโครงการรถไฟฟ้าที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2550 โดยโครงการอาคารชุดสร้างเสร็จจะเพิ่มขึ้นมากจากโครงการที่เปิดตัวมากในปีก่อน ส่วนแนวโน้มที่อยู่อาศัยในระยะต่อไปจะกระจายตัวสู่บริเวณเส้นทางรถไฟฟ้าที่จะพัฒนาใหม่มากขึ้น เป็นการพัฒนาทั้งบ้านจัดสรรนอกตัวเมือง และอาคารชุดในตัวเมือง สำหรับด้านราคาที่อยู่อาศัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามราคาที่ดินจากการพัฒนาโครงการรถไฟฟ้าหลายเส้นทาง แต่คงเพิ่มไม่มากนัก เนื่องจากอุปสงค์อยู่ในช่วงฟื้นตัว

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ
โทร. 0-2283-5650

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์

	2548	2549				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
มูลค่าการซื้อขายที่ดินทั่วประเทศ ^{1/} (ล้านบาท)	614,837	617,930	170,786	142,459	145,343	159,342
$\Delta\%$	-11.5	0.5	21.4	-6.3	-9.7	-1.1
ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ^{2/} (ล้านบาท)	11,749	11,096	2,728	2,683	2,663	3,022
$\Delta\%$	10.6	-5.6	0.9	-7.1	-11.4	-4.1
ค่าธรรมเนียมร้อยละ 0.01 ^{3/} (ล้านบาท)	3.4	6.3	3.4	0.8	1.2	0.8
$\Delta\%$	-78.9	83.2	530.6	8.7	13.3	-22.5
จำนวนรายการซื้อขายที่ดินทั่วประเทศ (รายการ)	903,451	835,095	222,988	214,412	198,701	198,994
$\Delta\%$	6.3	-7.6	1.7	-7.8	-12.6	-11.3
พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลทั่วประเทศ (พัน ตร.ม.)	19,633	19,577	5,032	5,608	4,539	4,397
$\Delta\%$	-13.5	-0.3	6.5	21.6	-15.3	-10.9
- พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างประเภทที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลทั่วประเทศ (พัน ตร.ม.)	14,447	13,701	3,450	4,039	3,126	3,086
$\Delta\%$	-10.3	-5.2	0.2	19.3	-18.5	-18.4
- พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างประเภทที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ (พัน ตร.ม.)	9,162	8,236	2,153	2,525	1,965	1,593
$\Delta\%$	-12.9	-10.1	-2.0	26.6	-20.0	-36.6
ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนเพิ่มใน กทม. และปริมณฑล (หน่วย)	67,829	78,116	15,584	20,874	24,276	17,382
$\Delta\%$	8.0	15.2	-6.7	33.0	37.2	-2.0
- บ้านจัดสรร	35,935	32,201	7,861	7,137	10,069	7,134
- แฟลต/อาคารชุด	6,653	16,966	748	5,983	6,512	3,723
- บ้านสร้างเอง	25,241	28,949	6,975	7,754	7,695	6,525
ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ (พันตัน)	28,966	29,156	7,834	7,191	7,248	6,883
$\Delta\%$	6.5	0.7	-6.6	0.8	6.6	3.7
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน (ปี 2543 = 100)	117.7	122.1	121.1	122.4	121.7	123.1
$\Delta\%$	8.0	3.7	5.0	4.9	2.5	2.6
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน (ปี 2543 = 100)	111.9	116.6	114.9	117.1	116.9	117.5
$\Delta\%$	6.0	4.2	4.5	6.0	3.8	2.6
ดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้าง (ปี 2543 = 100)	124.3	128.9	123.5	129.9	130.7	131.5
$\Delta\%$	0.0	3.7	-1.3	4.0	5.9	6.4

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

^{1/} มูลค่าการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั่วประเทศ รพท. ประมาณการโดยใช้การคำนวณย้อนกลับจากค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่จัดเก็บได้ ซึ่งจำแนกออกเป็นอัตราร้อยละ 2 และร้อยละ 0.01

^{2/} ค่าธรรมเนียมฯ ในกรณีปกติ ที่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 2 ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๘๑

^{3/} ค่าธรรมเนียมฯ ที่เรียกเก็บเป็นกรณีพิเศษในอัตราร้อยละ 0.01 ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การลดหย่อนค่าธรรมเนียม ตลอดจนการขายระยะเวลาสิ้นสุดในแต่ละกรณี ค้นหาเพิ่มเติมได้จากกรมที่ดิน)

ที่มา: กรมที่ดิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์ (ต่อ)

	2548	2549				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{4/} (พันล้านบาท)	301.3	313.8	317.7	315.3	323.5	313.8
$\Delta\%$	8.4	4.1	12.3	12.3	16.7	4.1
- ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ประกอบการ ^{4/} (พันล้านบาท)	191.9	181.7	189.7	192.8	196.3	181.7
$\Delta\%$	12.4	-5.3	10.2	13.4	19.3	-5.3
- ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการเพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่นๆ ^{4/} (พันล้านบาท)	109.4	132.0	127.9	122.5	127.1	132.0
$\Delta\%$	2.0	20.7	15.6	10.8	12.9	20.7
ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{4/} (พันล้านบาท)	629.6	690.9	617.6	645.1	680.5	690.9
$\Delta\%$	14.6	9.7	9.2	11.5	11.8	9.7
- ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัย ^{4/} (พันล้านบาท)	624.4	685.2	612.6	639.1	675.7	685.2
$\Delta\%$	14.7	9.7	9.4	11.7	12.3	9.7
- ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่นๆ ^{4/} (พันล้านบาท)	5.3	5.7	5.0	5.9	4.8	5.7
$\Delta\%$	1.5	8.6	-8.2	-5.7	-34.2	8.6
กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ ^{5/} (ล้านบาท)	18,886	42,679	19,214	20,486	20,750	42,679
$\Delta\%$	1,134.4	126.0	438.2	254.0	4.3	126.0

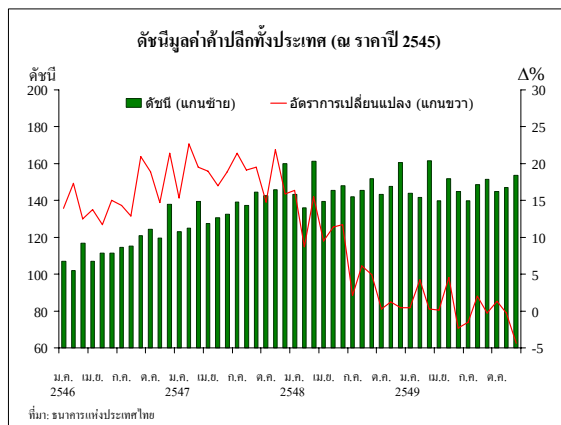
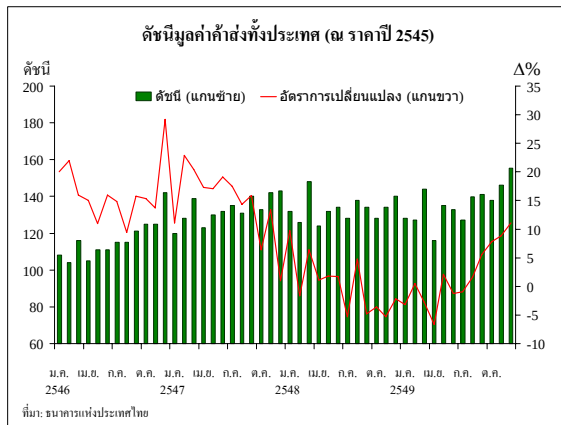
หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

^{4/} เฉพาะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ) และรวมการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ ได้แก่ ธนาคารทิสโก้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2548 ธนาคารเกียรตินาคินตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 ธนาคารสินเอเชียและธนาคารแลนด์แอนด์เฮอร์สเพื่อรายย่อยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2548

^{5/} มูลค่าตามราคาตลาดของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นงวดเวลา

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์

2.3.3 ภาคการค้า

ภาวะการค้าโดยรวมในปี 2549 จะลดลงต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเป็นผลจากอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวในระดับสูงในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี ส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง และระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น รวมทั้งอุปสงค์ในสินค้านำเข้าก็จะลดลง โดยการค้าที่ยังคงขยายตัวในปีนี้ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าจากผลการจัดรายการส่งเสริมการขายตลอดทั้งปี สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง อุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่างโดยบางส่วนใช้เพื่อการซ่อมแซมอาคารบ้านเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย การขายส่งเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ยาสูบ ส่วนสินค้าที่มียอดขายลดลงในปีนี้ได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ เครื่องใช้ในครัวเรือน เชื้อเพลิงที่เป็นของแข็งของเหลวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เครื่องสำอางและเครื่องหอมอื่นๆ

แนวโน้มธุรกิจการค้าในปี 2550 คาดว่าจะขยายตัวเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า เพราะแม้จะได้รับปัจจัยบวกจากภาวะเงินเฟ้อที่ชะลอลง การปรับเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ช่วยเพิ่มอำนาจซื้อ และราคาน้ำมันที่โน้มลดลง แต่ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงจากสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ เหตุการณ์ระเบิด 9 จุดช่วงเทศกาลขึ้นปีใหม่ในกรุงเทพมหานคร และความไม่ชัดเจนทางการเมือง ที่จะบั่นทอนความเชื่อมั่นผู้บริโภคและการใช้จ่าย หากปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้คลี่คลายลง

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ

โทร. 0-2283-6859

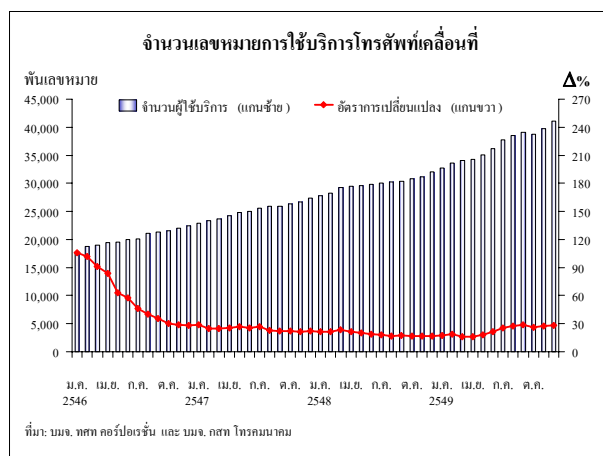
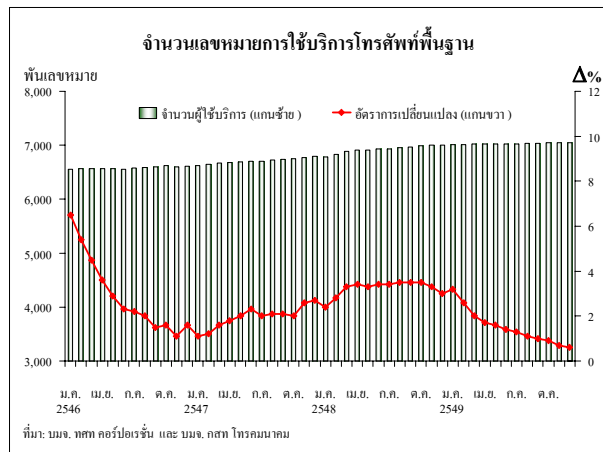
	2548	2549	2549			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีมูลค่าค้าส่ง (ณ ราคาปี 2545)	133.2	135.8	132.9	128.0	135.9	146.5
Δ%	0.1	1.9	-1.9	-1.8	2.1	9.3
ดัชนีมูลค่าค้าปลีก (ณ ราคาปี 2545)	147.0	147.4	149.1	145.4	146.5	148.5
Δ%	7.1	0.3	1.6	0.8	0.0	-1.3

หมายเหตุ: E = ข้อมูลประมาณการ

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

2.3.4 ภาคโทรคมนาคม

จำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์						
(ล้านเลขหมาย)	2548	2549				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน ^{1/}	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0	7.0
Δ %	3.0	0.6	2.0	1.4	1.0	0.6
ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ^{1/}	32.0	41.1	34.1	36.2	39.1	41.1
Δ %	16.9	28.2	16.3	21.3	28.5	28.2

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูล ณ สิ้นงวด

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น
บมจ. กสท โทรคมนาคม

ในปี 2549 ธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนของโทรศัพท์พื้นฐานขยายตัวในอัตราชะลอตัวต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี โดยจำนวนผู้ใช้บริการพื้นฐานในปีนี้ เพิ่มขึ้นประมาณ 42,000 เลขหมาย หรือร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับปี 2548 ที่เพิ่มขึ้นประมาณ 200,000 เลขหมาย หรือร้อยละ 3.0 โดยเลขหมายที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในเขตภูมิภาค

สำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่เร่งตัวจากปีก่อน เนื่องจากผู้ประกอบการใช้กลยุทธ์การแข่งขันทางด้านราคา โดยคิดค่าใช้บริการในระดับต่ำ หรือคิดค่าบริการเป็นต่อครั้ง เพื่อดึงดูดผู้ใช้บริการรายใหม่ ๆ และช่วงชิงฐานลูกค้าของผู้ให้บริการรายอื่น ตลอดจนรักษาสถานะลูกค้าเดิมของตนไว้ เพื่อรองรับกฎเกณฑ์ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยเฉพาะประกาศว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าตอบแทนการใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย ส่งผลให้จำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของปีนี้มีจำนวนประมาณ 41 ล้านเลขหมาย เพิ่มขึ้นประมาณ 9 ล้านเลขหมาย หรือร้อยละ 28.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน อย่างไรก็ตาม ผลจากกลยุทธ์การแข่งขันดังกล่าว ส่งผลให้กำไรของผู้ประกอบการลดลง ประกอบกับมีความชัดเจนเรื่องอัตราค่าตอบแทนการใช้และเชื่อมต่อโครงข่าย ผู้ประกอบการจึงลดการใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาลงในไตรมาสที่ 4 และเปลี่ยนไปให้ความสนใจในการแข่งขันทางด้านคุณภาพการให้บริการ และบริการเสริมมากขึ้น

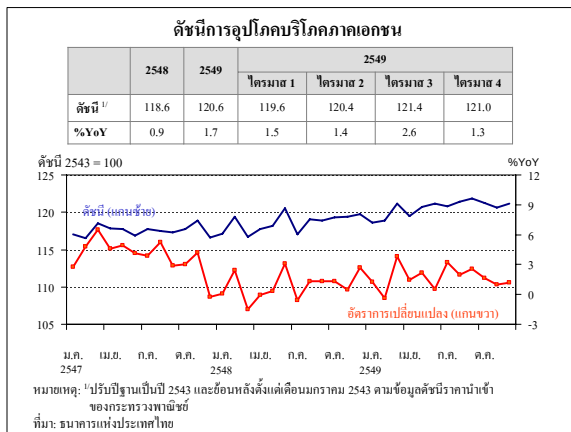
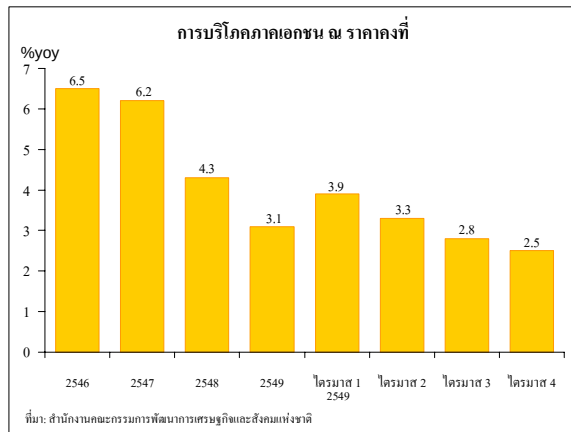
แนวโน้มของธุรกิจโทรคมนาคมปี 2550

โทรศัพท์พื้นฐานจะชะลอตัวต่อเนื่อง และจำนวนผู้ใช้บริการคาดว่าจะทรงตัวใกล้เคียงกับปี 2549 โดยจะยังเป็นการขยายตัวในภูมิภาคเป็นสำคัญ สำหรับในส่วน of โทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น คาดว่าจะชะลอตัวจากปี 2549 เนื่องจากตลาดเริ่มอิ่มตัว เพราะปี 2549 นั้นมีการขยายตัวค่อนข้างสูง อันเป็นผลมาจากการแข่งขันด้านราคาที่รุนแรง โดยในปี 2550 คาดว่าผู้ประกอบการจะลดการใช้กลยุทธ์ด้านราคา ภายหลังมีการบังคับใช้อัตราค่าตอบแทนโครงข่าย ทำให้มีต้นทุนการให้บริการขั้นต่ำที่จะต้องชำระ และไม่สามารถลดราคาต่ำกว่าอัตราดังกล่าวได้ โดยคาดว่าผู้ประกอบการจะเปลี่ยนไปมุ่งเน้นคุณภาพการให้บริการและบริการเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต อนึ่งการขยายตัวในปีนี้จะเป็นการขยายตัวในภูมิภาคเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจมากขึ้นในช่วงปลายปี 2549 เนื่องจากยังมีสัดส่วนผู้ใช้บริการต่อประชากรต่ำกว่าในกรุงเทพฯ

ทีมนิวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ

โทร. 0 2283 5650

2.4 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

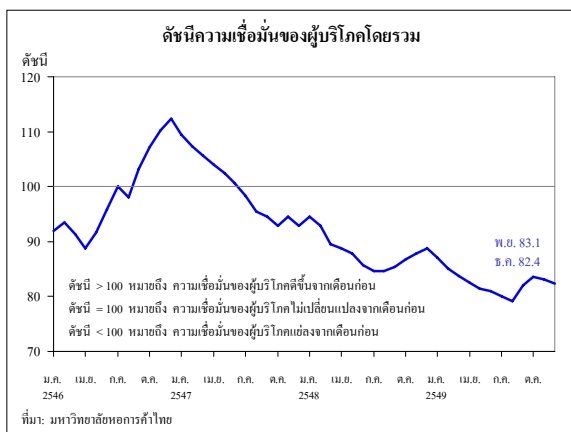

เครื่องใช้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

	2548	2549	2549			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง (หน่วย: พันคัน)	185.8 (-11.2%)	191.4 (3.0%)	44.8 (6.0%)	49.3 (4.3%)	44.7 (11.0%)	52.6 (-6.0%)
ปริมาณจำหน่ายรถจักรยานยนต์ (หน่วย: พันคัน)	2,053.0 (4.5%)	1,920.6 (-6.4%)	512.2 (-1.3%)	501.6 (0.6%)	477.7 (0.0%)	429.1 (-23.0%)
ปริมาณจำหน่ายน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ (หน่วย: ล้านลิตร)	7,247.8 (-5.4%)	7,215.1 (-5.0%)	1,772.7 (-2.9%)	1,807.9 (-2.8%)	1,771.7 (-0.6%)	1,863.0 (4.6%)
ปริมาณจำหน่ายไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย (หน่วย: พันล้านกิโลวัตต์)	25.5 (4.1%)	26.9 (5.3%)	6.2 (6.1%)	7.2 (0.4%)	6.9 (6.0%)	6.7 (9.7%)
มูลค่าสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้า (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันดอลลาร์ ตรว.)	7,387.3 (10.0%)	8,427.0 (14.1%)	1,987.9 (13.4%)	2,111.7 (15.1%)	2,212.4 (19.2%)	2,115.1 (8.8%)
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	352.9 (11.5%)	376.9 (6.8%)	92.5 (6.9%)	95.8 (8.3%)	93.4 (6.7%)	95.3 (5.3%)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ตามการรายงาน

ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี 2549 ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงอยู่ที่ร้อยละ 3.1 จากร้อยละ 4.3 ในปี 2548 ตามภาวะราคาน้ำมันและราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้กำลังซื้อของประชาชนลดลง โดยการชะลอตัวลงของการบริโภคภาคเอกชนนี้สอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี จากความกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนทางการเมือง

สำหรับดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

(Private Consumption Index: PCI) ที่จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งจัดทำจากข้อมูลเครื่องใช้ 6 ตัว ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยขยายตัวร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 0.9 ในปี 2548 ทั้งนี้ เป็นผลจากเหตุการณ์ผิดปกติของราคาน้ำมันที่เร่งตัวขึ้นมากในปี 2548 โดยเฉพาะราคาน้ำมันเบนซินที่ปรับเพิ่มถึงร้อยละ 25.4 ส่งผลให้ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งในปี 2548 ต่ำกว่าปกติ และในปี 2549 ราคานำเข้าที่ชะลอลงตามราคาในตลาดโลก มีผลให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาครั้งหลังของปี การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 สอดคล้องกับดัชนีการบริโภคอุปโภคภาคเอกชน ซึ่งชี้ว่า การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอลง โดยดัชนีฯ ในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวร้อยละ 1.3 ลดลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 แม้ว่าความเชื่อมั่นของผู้บริโภคจะปรับตัวดีขึ้นบ้างในช่วงต้นไตรมาสที่ 4 ตามสถานการณ์การเมืองเริ่มคลี่คลายลง แต่ประชาชนยังมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายจากความกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพ รวมถึงปัญหาน้ำท่วมในหลายพื้นที่ มีผลทำให้กำลังซื้อลดลง

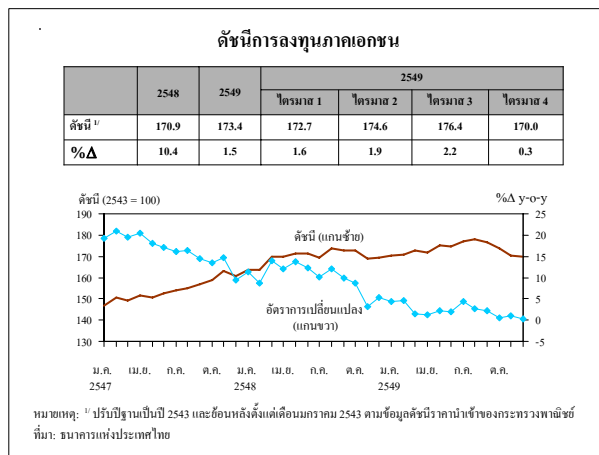
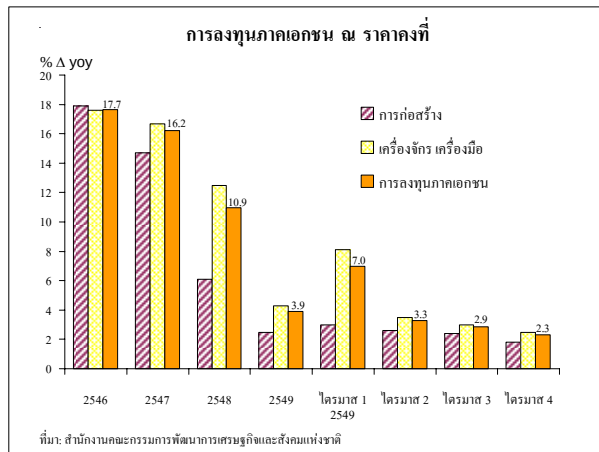
ทั้งนี้ เครื่องชี้สำคัญที่จะลดลงในไตรมาสที่ 4 ได้แก่ ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์จักรยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมในหลายพื้นที่เช่นเดียวกับปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งที่ลดลง ส่วนหนึ่งจากฐานสูงในปี 2548 ซึ่งมีการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีก่อนข้างมาก นอกจากนี้ มูลค่าสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้า ณ ราคาขงที่ลดลงเช่นกัน

อย่างไรก็ดี เครื่องชี้อื่น ๆ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาขงที่ และปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย ยังคงขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ขณะที่ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์กลับมาขยายตัวเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 4 หลังจากที่เคยหดตัวต่อเนื่องในครึ่งแรกของปี เนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับลดลงในช่วงปลายปี

ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 0-2283-5648

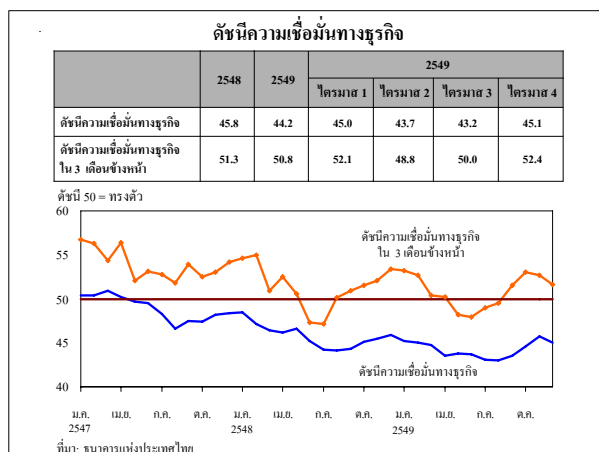
2.5 การลงทุนภาคเอกชน

เครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชน^{1/}

	2548	2549	2549			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
พื้นที่หรือมูลค่าการก่อสร้างเงินบาท	21,238	20,165	4,890	5,221	5,110	4,954
เปลี่ยนแปลงร้อยละ 12 เดือน (หน่วย: พันล้านบาท)	(-1.2%)	(-5.0%)	(-13.5%)	(-3.2%)	(-1.9%)	(-0.7%)
ปริมาณจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ (หน่วย: พันตัว)	28,966	29,156	7,834	7,191	7,248	6,883
เปลี่ยนแปลงร้อยละ 12 เดือน (หน่วย: พันตัว)	(6.5%)	(0.7%)	(-6.6%)	(0.8%)	(6.6%)	(3.7%)
ปริมาณจำหน่ายเครื่องจักรต่างประเทศ (หน่วย: พันตัว)	517.7	490.6	125.1	115.4	109.0	141.1
เปลี่ยนแปลงร้อยละ 12 เดือน (หน่วย: พันตัว)	(24.2%)	(-5.2%)	(0.7%)	(-12.6%)	(-8.1%)	(-1.2%)
มูลค่านำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	1,127.7	1,171.7	291.7	303.9	300.8	275.3
เปลี่ยนแปลงร้อยละ 12 เดือน (หน่วย: พันล้านบาท)	(21.0%)	(3.9%)	(7.0%)	(8.5%)	(3.2%)	(-2.8%)
มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	545.4	594.0	145.2	144.8	152.4	151.7
เปลี่ยนแปลงร้อยละ 12 เดือน (หน่วย: พันล้านบาท)	(12.0%)	(8.9%)	(10.0%)	(1.8%)	(14.4%)	(9.9%)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ % การเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน
^{1/} ปรับฐานเป็นปี 2543 และย้อนหลังตั้งแต่เดือนมกราคม 2543 ตามข้อมูลดัชนีราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

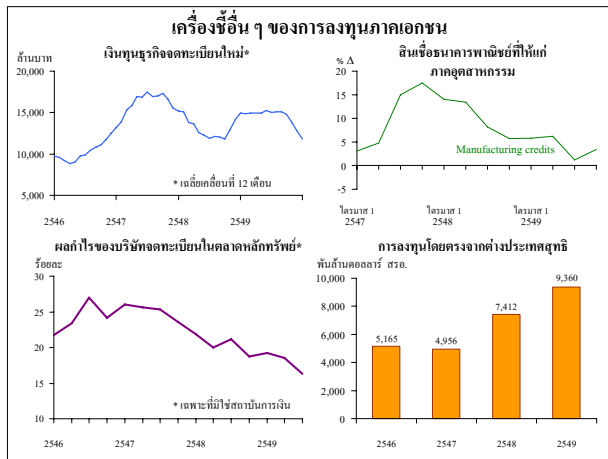

โดยภาพรวม การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ตามการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ในปี 2549 จะลดตัวลงมากจากปีก่อน โดยขยายตัวร้อยละ 3.9 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 10.9 ในปี 2548 ซึ่งเป็นผลจากราคาน้ำมันที่ทรงตัวในระดับสูงในช่วงต้นปี อัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นที่ปรับลดลงต่อเนื่อง ซึ่งการชะลอตัวดังกล่าว เป็นผลจากการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรเป็นสำคัญ

สำหรับในไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 การลงทุนที่มีแนวโน้มชะลอต่อเนื่อง สอดคล้องกับดัชนีการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่ 4 ที่ขยายตัวร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสที่ 3 และสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นของนักธุรกิจที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี แม้ว่าจะปรับตัวดีขึ้นบ้างในช่วงหลังจากต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มลดลง

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการลงทุน การลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรมีแนวโน้มชะลอตัวลงมาก โดยเครื่องจักรที่ชะลอลงมาก ได้แก่ ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์และมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ ที่ลดลงตามอุปสงค์ในประเทศที่ชะลอตัวจากราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้นและอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวในระดับสูง รวมทั้งความไม่แน่นอนทางการเมือง ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างชะลอตัวต่อเนื่องจากเครื่องจักรสำคัญ ได้แก่ พื้นที่รับอนุญาตการก่อสร้างในเขตเทศบาลและปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศที่ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับภาวะอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงชะลอตัว

เครื่องจักรการลงทุนอื่น ได้แก่ มูลค่าการลงทุนของโครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนลดลงจากปีก่อน เช่นเดียวกับเงินทุนของธุรกิจจดทะเบียนใหม่และผลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ชะลอตัว รวมทั้งสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ที่ให้แกภาคอุตสาหกรรมซึ่งขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงเช่นกัน แม้ว่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะธุรกิจสื่อสารและโทรคมนาคม

ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชนในปี 2549 และต่อเนื่องมาจนถึงปี 2550 ได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากผลของความไม่แน่นอนทางด้านการเมือง ซึ่งปัจจัยความเชื่อมั่นนี้จะมีผลทำให้การฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชนล่าช้าออกไป แต่ด้วยอัตราการใช้กำลังการผลิตที่อยู่ในระดับสูงและอัตราดอกเบี้ยที่เริ่มปรับลดลง การลงทุนภาคเอกชนจึงมีความพร้อมที่จะขับเคลื่อนต่อไปเมื่อข้อจำกัดด้านความเชื่อมั่นของนักลงทุนปรับตัวขึ้น

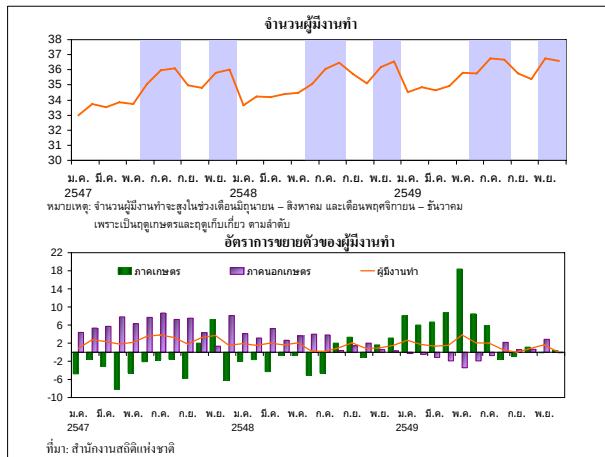
ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 0 2283 5648

โครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน				
เมื่อเทียบกับปีก่อน ($\Delta\%$)	2548		2549	
	จำนวน	มูลค่า	จำนวน	มูลค่า
เกษตรกรรมและผลิตผลเกษตรกรรม	-6.3	-11.4	-17.1	-20.2
เหมืองแร่ เชราวมิดและโลหะขั้นมูลฐาน	42.3	73.9	-35.1	41.5
อุตสาหกรรมเบา	28.2	7.2	-8.0	-36.9
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง	-6.7	101.7	0.4	-63.6
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า	23.3	-37.3	-1.4	42.3
เคมี กระดาษ และพลาสติก	10.7	13.7	-10.3	142.4
บริการ และสาธารณูปโภค	12.2	128.4	39.8	-63.2
รวม	7.6	43.4	1.1	-18.3

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

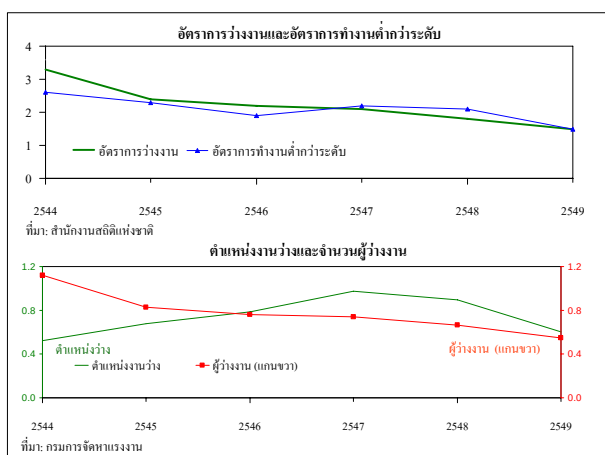
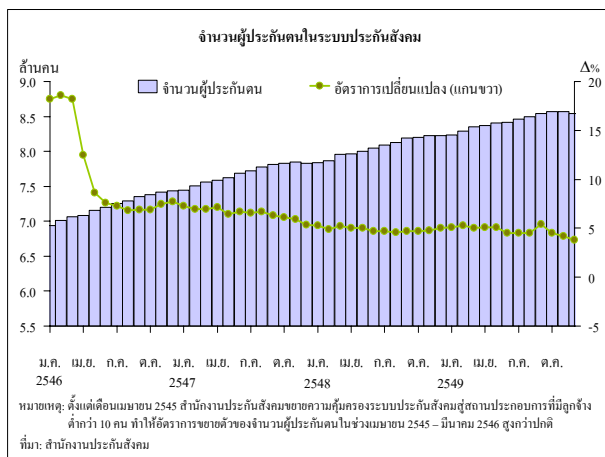
2.6 ภาวะแรงงาน

ตลาดแรงงานจำนวนตามภาคการผลิตและภูมิภาค				
	สัดส่วนผู้มีงานทำ		อัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำ	
	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2548	ปี 2549
ภาคเกษตร	37.7	38.9	-0.7	4.6
ภาคนอกเกษตร	62.3	61.1	2.6	-0.4
อุตสาหกรรม	16.7	16.3	2.3	-0.9
ค้าปลีกค้าส่ง	15.7	15.3	0.3	-0.8
โรงแรมภัตตาคาร	6.7	6.5	4.0	-2.4
ก่อสร้าง	6.0	6.0	1.9	1.2
อื่น ๆ	17.2	17.0	4.9	0.8
รวม	100.0	100.0	1.3	1.5

	สัดส่วนผู้มีงานทำ	อัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำ	อัตราการว่างงาน
	ปี 2549	ปี 2548	ปี 2549
ภาคกลาง	10.9	4.8	5.5
กรุงเทพฯ	25.8	-6.9	-7.7
ภาคเหนือ	18.2	0.5	-0.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	31.6	2.1	0.9
ภาคใต้	13.5	3.9	4.4
ทั่วประเทศ	100.0	1.3	1.5

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

- ภาวะตลาดแรงงาน ในปี 2549 จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.5 โดยผลกระทบจากภัยแล้งต่อภาคการเกษตรได้คลี่คลายลง ทำให้การจ้างงานภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เทียบกับปีก่อนที่หดตัวร้อยละ 0.7 อย่างไรก็ตาม การจ้างงานภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นบางส่วนมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคนอกเกษตร ซึ่งส่งผลให้การจ้างงานภาคนอกเกษตรลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 โดยการจ้างงานสาขาสำคัญเกือบทุกสาขาหดตัวจากปีก่อน
- เมื่อจำแนกตามภูมิภาคพบว่า การจ้างงานเพิ่มขึ้นมากในเขตภาคกลาง และภาคใต้ จากภาคการเกษตรที่ขยายตัวในเกณฑ์ดีทั้งทางด้านราคาและผลผลิต โดยเฉพาะในภาคใต้ ที่ภาคการเกษตรได้รับผลดีจากราคายางพาราที่อยู่ในเกณฑ์สูง โดยการจ้างงานในภูมิภาคดังกล่าวเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเพราะมีแรงงานเคลื่อนย้ายจากกรุงเทพฯ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ามาทำงานมากขึ้น
- เมื่อพิจารณาการจ้างงานภาคเอกชนจากเครื่องชี้รายเดือน ณ สิ้นปี 2549 จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมีจำนวนทั้งสิ้น 8.24 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากสิ้นปี 2548 ร้อยละ 3.8 สะท้อนภาวะการจ้างงานภาคเอกชนในระบบ (Formal Sector) ที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี
- ทั้งนี้ แม้การลงทุนในช่วงปี 2549 จะลดลง แต่อัตราการว่างงานยังคงโน้มต่ำลงต่อเนื่องจากร้อยละ 1.8 ในปี 2548 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ในปี 2549 ซึ่งถือเป็นระดับการว่างงานที่ต่ำมาก และเมื่อพิจารณาร่วมกับอัตราการจ้างต่ำกว่าระดับที่อยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องจากปีก่อน สะท้อนภาวะการจ้างงานที่ค่อนข้างดี และอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจได้ในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา ตำแหน่งงานว่างที่โน้มต่ำลง เนื่องจากการปรับตัวของผู้ประกอบการในด้านความต้องการแรงงาน รวมทั้งความยืดหยุ่นในตลาดแรงงานไทยที่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานได้ง่ายระหว่างภาคเกษตรและภาคนอกเกษตร ช่วยผ่อนคลายนัยกดดันต่อระดับค่าจ้างและอุปสงค์ในตลาดแรงงานลงได้

ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 02 283 5639

2.7 ระดับราคา

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปเฉลี่ยในปี 2549 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 เร่งตัวขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 4.5 ในปีก่อน โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของราคาทั้งในหมวดอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 4.8 และราคาในหมวดอื่น ๆ ที่มีใช้อาหารร้อยละ 4.6 สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ไม่รวมราคาอาหารสดและพลังงาน) เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ซึ่งอยู่ในช่วงเป้าหมายร้อยละ 0 - 3.5 ของกรอบนโยบายการเงิน แม้ว่าจะเร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 1.6 ในปีก่อน จากการส่งผ่านของต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันที่ยังคงอยู่ในระดับสูงในช่วงต้นปีไปยังราคาสินค้าและบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะค่าโดยสารสาธารณะ

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อของไทยในปี 2549 เร่งตัวขึ้นได้แก่

(1) ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปี

(2) ต้นทุนเชื้อเพลิงที่สูงขึ้น ทำให้มีการปรับค่าโดยสารสาธารณะเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 ซึ่งรวมค่าโดยสารหลายประเภททั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด อาทิ ค่าโดยสารรถประจำทาง รถทัวร์ รถจักรยานยนต์และรถสามล้อรับจ้าง รถไฟ และเครื่องบิน นอกจากนี้ ยังมีการปรับขึ้นค่ากระแสไฟฟ้าด้วย

(3) ราคาสินค้ากลุ่มอาหารสด โดยเฉพาะราคาผักและผลไม้ ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในช่วงปลายปีจากการที่ผลผลิตได้รับความเสียหายจากภาวน้ำท่วม

แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปี 2549 จะสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า แต่หลังจากที่ราคาน้ำมันได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปี ทั้งจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับลดลงรวมถึงอานิสงส์จากราคาเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น อัตราเงินเฟ้อทั่วไปก็เริ่มชะลอตัวอย่างชัดเจน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานค่อย ๆ ปรับลดลงจากการส่งผ่านของแรงกดดันด้านอุปทานที่น้อยลง และแรงกดดันด้านอุปสงค์ที่อยู่ในระดับต่ำตามอุปสงค์ภายในประเทศที่ชะลอตัวต่อเนื่อง

ดัชนีราคาผู้บริโภค
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2548	2549	2549			
				ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	100.0	4.5	4.7	5.7	6.0	3.6	3.3
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	36.1	5.0	4.8	4.1	5.3	3.3	5.7
หมวดอื่น ๆ ที่มีใช้อาหาร	63.9	4.3	4.6	6.8	6.5	3.8	1.8
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	75.95	1.6	2.3	2.6	2.8	1.9	1.7

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ในปี 2549
 ชะลอลงจากร้อยละ 9.2 ในปีก่อน โดยเป็นผลจากการ
 ชะลอลงของราคาในทุกหมวด ได้แก่ หมวดผลผลิต
 เกษตรกรรม หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง และหมวด
 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 18.0 15.1 และ
 5.0 ตามลำดับ เทียบกับปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 21.2 17.4 และ
 7.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ ราคาในหมวดผลผลิตเกษตรกรรม
 ชะลอลงตามราคาในตลาดโลก โดยเฉพาะราคาในหมวด
 สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์ปลาและสัตว์น้ำ ที่ปรับลดลงจาก
 ปีก่อนตามราคาในตลาดโลก

ส่วนสินค้าในหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 ชะลอลงตามราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่ชะลอลงมากจาก
 ปีก่อน รวมทั้งราคาในหมวดเครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์และ
 เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่ปรับลดลงสอดคล้องกับวัฏจักร
 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่ราคาสินค้าในหมวด
 ผลิตภัณฑ์จากเหมืองชะลอลงตามราคาน้ำมันดิบ และก๊าซ
 ธรรมชาติ

ดัชนีราคาผู้ผลิต
 (อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2548	2549	2549			
				ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้ผลิต	100.0	9.2	7.0	8.7	10.3	6.2	3.4
ผลผลิตเกษตรกรรม	9.5	21.2	18.0	20.0	23.3	13.1	16.2
ผลิตภัณฑ์จากเหมือง	2.4	17.4	15.1	23.2	27.2	13.4	-0.9
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	88.1	7.2	5.0	6.5	7.6	4.8	1.4

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ทีมพยากรณ์และเศรษฐกิจ

โทร. 0 2356 7876

2.8 การค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ในปี 2549 การส่งออกยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยปริมาณส่งออกที่เพิ่มขึ้น ได้รับปัจจัยบวกจากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเฉพาะสหรัฐฯ และประเทศในภูมิภาค ขณะเดียวกันราคาสินค้าในตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าโภคภัณฑ์ ได้แก่ น้ำมัน เหล็ก ทองคำ ทองแดง ข้าว และยาง เป็นต้น ได้ส่งผลให้ราคาสินค้ามีแนวโน้มสูงขึ้นจากปีก่อนทั้งด้านส่งออกและนำเข้า อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นจากปีก่อน ก็ส่งผลต่อรายได้ส่งออกในรูปแบบเงินบาทขยายตัวไม่มากนัก รวมถึง การนำเข้าในปีที่ผ่านมาไม่ได้เร่งตัวเพื่อตอบรับปัจจัยบวกจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นดังกล่าว เนื่องจากอุปสงค์ในประเทศชะลอตัว จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ส่งผลต่อดุลการค้ากลับมาเกินดุลจากที่ขาดดุลสูงในปีก่อน และเมื่อรวมกับดุลบริการ รายได้ และเงินโอน ที่เกินดุลเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล แม้ว่าเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิเกินดุลลดลงจากปีก่อน แต่โดยภาพรวมดุลการชำระเงินยังคงเกินดุลสูงขึ้นจากปีก่อน

การส่งออก มีมูลค่า 128.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.4 (การส่งออกในรูปแบบเงินบาทขยายตัวร้อยละ 10.2) ขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเป็นการขยายตัวทั้งปริมาณและราคา^{1/} ร้อยละ 11.6 และ 5.2 ตามลำดับ โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน อาทิ หมวดอิเล็กทรอนิกส์ ยานพาหนะและชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์โลหะสามัญและผลิตภัณฑ์เคมี

รายละเอียดของสินค้าส่งออกที่สำคัญมีดังนี้

หมวดสินค้าเกษตร มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.3 เพิ่มขึ้นทั้งด้านราคาและปริมาณ ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกขยายตัวตามสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และไก่สดแช่เย็นและแช่แข็ง

หมวดสินค้าประมง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 เพิ่มขึ้นจากด้านราคาเป็นสำคัญ โดยมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวมาจากการส่งออกกุ้งสดแช่เย็นและแช่แข็ง

เป็นสำคัญ ซึ่งขยายตัวดีในตลาดหลักทั้งสหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และเกาหลีใต้

หมวดสินค้าอุตสาหกรรม มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4 ใกล้เคียงกับปีก่อน ขยายตัวตามการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงเป็นสำคัญ โดยการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกรายหมวด มีดังนี้

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 ชะลอตัวลงจากปีก่อน ตามการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งได้รับผลกระทบจากแนวโน้มราคาทองคำที่สูงขึ้นมากจากปีก่อน ขณะที่การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการของสหรัฐฯ ในการจำกัดโควตานำเข้าจากจีน

สินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 สินค้าที่ขยายตัวที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ประเภทคอมพิวเตอร์ขยายตัวตามการส่งออกฮาร์ดดิสก์ และแผงวงจรรวมที่ขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน แต่มีแนวโน้มชะลอตัวบ้างโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปีตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ ส่วน **เครื่องใช้ไฟฟ้า** ขยายตัวตามการส่งออกเครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศและตู้เย็น สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์โลหะสามัญ ผลิตภัณฑ์เคมีและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ส่วนหนึ่งเนื่องจากมีอุปทานส่วนเกินซึ่งเป็นผลจากอุปสงค์ในประเทศชะลอตัว และมีผลผลิตเพิ่มขึ้นตามการขยายกำลังการผลิต ส่วนการส่งออกยานพาหนะและชิ้นส่วน ยังขยายตัวมากตามการส่งออกไปตลาดสหภาพยุโรป ออสเตรเลียและตะวันออกกลาง

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศในการผลิต มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 ขยายตัวตามการส่งออกสินค้าสำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยางขยายตัวตามการส่งออกล้อยาง ปลาทูกระป๋อง ขยายตัวจากด้านปริมาณเป็นสำคัญตามการส่งออกทูน่ากระป๋อง และผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป ยังขยายตัวทดแทนการส่งออกไก่สดแช่เย็นและแช่แข็ง โดยเฉพาะส่งไปสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้น สำหรับ

^{1/2/} คำนวณจากดัชนีราคาส่งออก-นำเข้าของกระทรวงพาณิชย์ โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ยกเลิกการจัดทำดัชนีราคาสินค้าเข้า-ออกของ ธปท. ตั้งแต่วัดข้อมูลเดือนมกราคม 2550 เป็นต้นไป และใช้ดัชนีราคาฯ ที่สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์เป็นผู้จัดทำแทน ซึ่งมีข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่เดือนมกราคม 2543

การส่งออกน้ำตาลมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีจัตวาปีราคาที่สูงขึ้นจากปีก่อน ขณะที่ปริมาณส่งออกยังลดลง

การนำเข้า มีมูลค่า 126.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 (การนำเข้าในรูปเงินบาทขยายตัวร้อยละ 0.7) โดยขยายตัวจากราคา² ร้อยละ 6.5 และปริมาณร้อยละ 0.5 ลดลงจากปีก่อน ตามอุปสงค์ในประเทศที่ชะลอตัวทั้งในด้านอุปโภคบริโภคของภาครัฐ และภาคเอกชน โดยรายละเอียดของการนำเข้า มีดังนี้

สินค้าอุปโภคบริโภค มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2 ขยายตัวตามการนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งมีการนำเข้าอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล โดยส่วนหนึ่งใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งสอดคล้องกับการส่งออกที่ขยายตัวในปีที่ผ่านมา ขณะที่การนำเข้าเพื่อการอุปโภคบริโภคในประเทศชะลอตัว โดยการนำเข้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มชะลอตัวลงจากปีก่อนตามอุปสงค์ในประเทศ อาทิ นมผง วิสกี้ เป็นต้น

วัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 ลดลงจากปีก่อน ตามการนำเข้าไม้ เหล็กและเหล็กกล้าที่ลดลงจากปีก่อนตามอุปสงค์ในประเทศที่ชะลอตัวในภาคอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการชะลอการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ อาทิ โครงการขนส่งมวลชนระบบราง เป็นต้น การนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ชะลอตัวลงตามการส่งออกแผงวงจรรวมเป็นสำคัญ และการนำเข้าอาหารสัตว์ชะลอตัวตามการนำเข้ากากถั่วเหลือง

สินค้าทุน มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ลดลงจากปีก่อน ตามการนำเข้าเครื่องจักรกลและเครื่องจักรไฟฟ้าในอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ 1) อุตสาหกรรมผลิตกระแสไฟฟ้า ที่มีการนำเข้าเครื่องจักรของผู้ผลิตกระแสไฟฟ้าอิสระ (Independent Power Producer: IPP) เพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเพิ่มเติมหลังจากการติดตั้งเครื่องจักรขนาดใหญ่ในปีก่อน เช่นเดียวกับ 2) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ที่ภาคเอกชนมีการขยายการลงทุนไปค่อนข้างมากในปีก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการส่งออกผลิตภัณฑ์เคมีที่ขยายตัวดีในปีนี้ และ 3) อุตสาหกรรมยานยนต์ที่ชะลอตัวตามอุปสงค์ในประเทศเป็นสำคัญ รวมทั้งการใช้จ่ายเกี่ยวกับ

4) อุปกรณ์สื่อสารที่ชะลอตัวลงจากปีก่อน นอกจากนี้ มีการนำเข้าเครื่องบินเพื่อการพาณิชย์ จำนวน 4 ลำ รวมมูลค่า 571.4 ล้านดอลลาร์ สรอ. (ลดลงจากปีก่อนที่นำเข้าจำนวน 8 ลำ) อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการนำเข้าทองคำยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน

รถยนต์และส่วนประกอบ มีมูลค่าลดลงร้อยละ 6.4 ตามการนำเข้าชิ้นส่วนยานพาหนะ รถยนต์นั่ง และรถบรรทุกที่ลดลง เนื่องจากการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศเป็นสำคัญ

น้ำมันดิบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.6 ชะลอตัวลงจากปีก่อน จากปริมาณนำเข้าที่ลดลงร้อยละ 6.1 คิดเป็นปริมาณนำเข้า 301.8 ล้านบาร์เรล ขณะที่ราคาน้ำมันดิบนำเข้ายังเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 25.2 โดยราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 65.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล สูงขึ้นจากปีก่อนซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 52.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

ดุลการค้า ดุลบริการฯ และดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้า ที่เกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการเกินดุลกับประเทศคู่ค้าสำคัญ ทั้งสหรัฐฯ สหภาพยุโรป อาเซียน และฮ่องกง จากการส่งออกที่ขยายตัวในกลุ่มสินค้าสำคัญ อาทิ ยาง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์โลหะ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน ยานพาหนะและชิ้นส่วน แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน ขณะที่ไทยขาดดุลกับญี่ปุ่น ตะวันออกกลาง เกาหลีใต้ ไต้หวัน โดยเป็นการนำเข้าวัตถุดิบประเภทโลหะและเคมีภัณฑ์จากญี่ปุ่น การนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จากเกาหลีใต้และไต้หวัน และการนำเข้าน้ำมันดิบจากตะวันออกกลาง นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่ไทยเปิดเสรีการค้า (Free Trade Agreement) อาทิ จีน อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ไทยยังเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า ยกเว้น จีน

ดุลบริการ รายได้ และ เงินโอน เกินดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล 0.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยรายรับจากการท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 29.9 ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวซึ่งขยายตัวร้อยละ 20.0 เทียบกับในปีก่อน ขณะที่รายจ่ายท่องเที่ยวขยายตัว

ร้อยละ 21.8 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวขาออกขยายตัวร้อยละ 10.6 เทียบกับในปีก่อน สำหรับผลประโยชน์จากการลงทุนทางด้านรับมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 39.2 จากปีก่อน จากทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ขณะที่รายจ่ายผลประโยชน์จากการลงทุนเพิ่มขึ้น 0.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นอัตราเพิ่มจากปีก่อนร้อยละ 7.8 จากการส่งกลับกำไรและเงินปันผลภาคเอกชนเป็นสำคัญ ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัด (ที่ปรับ Reinvested Earnings)^{3/} เกินดุล 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากที่ขาดดุล 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ของ GDP

ในปีนี้ได้มีการเผยแพร่ข้อมูล "กำไรที่นำกลับมาลงทุน" (Reinvested Earnings) ในดุลการชำระเงิน โดยบันทึกเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนโดยตรงในดุลบัญชีเงินทุนและการเงินและบันทึกจำนวนเดียวกันนี้ในทางตรงข้ามในรายการผลประโยชน์จากการถือหุ้นในดุลบัญชีเดินสะพัด ยกตัวอย่าง เช่น หากเป็น Reinvested Earnings ของบริษัทต่างชาติในไทย จะทำให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment Inflow) เพิ่มขึ้น โดยจะมีการลงบัญชีเสมือนกับเงินจำนวนดังกล่าวมีการส่งกำไรกลับออกไปก่อน แล้วนำมาลงทุนใหม่ในไทย จึงต้องบันทึกในบัญชีดุลบริการ รายได้และเงินโอน ด้านจ่ายด้วย จึงทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดลดลงเท่ากับจำนวน FDI ที่เพิ่มขึ้น การบันทึกการดังกล่าว แม้จะทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดปรับตัวลดลง แต่ดุลบัญชีเงินทุนและการเงินจะเพิ่มขึ้นจำนวนเท่ากัน สุทธิแล้วจึงไม่มีผลกระทบต่อบัญชีดุลการชำระเงิน และไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินไหลเข้า-ออกจริง แต่เป็นการปรับรายการทางบัญชีเท่านั้น เพื่อให้หิ้งคัพระกอบดุลการชำระเงิน มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามหลักการลงบัญชีสถิติดุลการชำระเงินฉบับที่ 5 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นสากล

เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ

เงินทุนเคลื่อนย้าย ในปี 2549 เกินดุลสุทธิ 8.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อนที่เกินดุล 12.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สาเหตุเนื่องจากเงินทุนภาคธนาคาร

ขาดดุลมากกว่าปีก่อน ขณะที่เงินทุนภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารเกินดุลเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการขายหุ้นเรือนหุ้นของธุรกิจกลุ่มสื่อสารรายใหญ่ของไทยให้แก่นักลงทุนต่างชาติ ทำให้มีเงินไหลเข้ามาลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร เป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังมีการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์และเงินกู้นอกเครือเพิ่มขึ้นมาก รายละเอียดมีดังนี้

ภาครัฐบาล ขาดดุล 0.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ขาดดุลลดลงจากปีก่อน จากการชำระคืนเงินกู้ระยะยาวตามการปรับโครงสร้างหนี้ของภาครัฐบาลในปีนี้ และตราสารหนี้ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ไทยซื้อคืนตราสารหนี้ระยะยาวของรัฐบาลไทยที่ออกในต่างประเทศ และนักลงทุนต่างชาติขายคืนพันธบัตรเงินบาทในตลาดรอง รวมทั้งการไถ่ถอนพันธบัตรครบกำหนด

ภาคธนาคาร ขาดดุล 8.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เปลี่ยนจากปีก่อนที่เกินดุล 0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เพิ่มสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิจำนวน 9.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ทั้งนี้ เป็นผลจากธุรกรรมธนาคารพาณิชย์ขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิกับผู้นำเข้า เป็นสำคัญ และกิจการวิเทศธนกิจ ชำระคืนหนี้จำนวน 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นการชำระคืนหนี้ระยะสั้นและระยะยาว

ภาคอื่น ๆ เกินดุล 18.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากเงินทุนภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร เป็นสำคัญ

ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร เกินดุล 17.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เกินดุลเกือบทุกรายการ ได้แก่ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เกินดุล 9.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (รวม Reinvested Earnings จำนวน 4.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) จากการเกินดุลในเงินทุนเรือนหุ้น (Equity Investment) จากการเพิ่มทุนของกลุ่มธุรกิจสื่อสาร กลุ่มธุรกิจการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า เป็นสำคัญ เงินลงทุนในหลักทรัพย์ เกินดุล 4.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการไหลเข้าของเงินทุนในหลักทรัพย์ทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ เงินกู้นอกเครือ (Other Loans) เกินดุล 3.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เปลี่ยนจากปีก่อนที่ขาดดุล 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยส่วนใหญ่

^{3/} ตั้งแต่ตุลาคม 2549 ธปท. บันทึก "กำไรที่นำกลับมาลงทุน (Reinvested Earnings)" เป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนโดยตรงในดุลบัญชีเงินทุนและการเงิน และบันทึกจำนวนเดียวกันนี้เป็นบัญชีปรับมูลค่า (Contra Entry) ในรายการผลประโยชน์จากการถือหุ้นในดุลบัญชีเดินสะพัด และปรับข้อมูลย้อนหลังถึงปี 2544 ทั้งนี้ ข้อมูลเบื้องต้น Net Reinvested Earnings ปี 2549 เท่ากับ 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (กำหนดให้เท่ากับปี 2548 จนกว่าจะมีผลสำรวจใหม่ออกมาในเดือนกันยายน 2550)

เป็นการนำเข้าเงินกู้ของกลุ่มธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์และกลุ่มธุรกิจ Holding Company เป็นสำคัญ

ภาครัฐวิสาหกิจ เกินดุล 0.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อนที่เกินดุล 2.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากในปีนี้ ภาครัฐวิสาหกิจบางแห่งนำเข้าเงินกู้และออกตราสารหนี้ระยะยาวต่างประเทศลดลง นอกจากนี้ มีการบันทึกบัญชีรับคืนเงินมัดจำล่วงหน้าค่าสินค้านำเข้า

ดุลการชำระเงิน

ดุลบัญชีเดินสะพัด (ที่ปรับ Reinvested Earnings แล้ว) เปลี่ยนเป็นเกินดุล 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับปีก่อนที่ขาดดุล 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิเกินดุล 8.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ทำให้ **ดุลการชำระเงิน** เกินดุล 12.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่เกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน โดย **เงินสำรองระหว่างประเทศ** เพิ่มขึ้นจาก 52.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2548 เป็น 67.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2549 หรือเทียบเท่ากับการนำเข้า 6.4 เดือน โดยมียอดคงค้างการซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิจำนวน 6.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0 2283 5625

ตารางดุลการชำระเงิน

(หน่วย : ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)

	2548			2549 ^{1/}		
	ทั้งปี	ครึ่งแรก	ครึ่งหลัง	ทั้งปี	ครึ่งแรก	ครึ่งหลัง
สินค้าออก เอฟ.โอ.บี.	109,193	51,102	58,091	128,220	59,684	68,536
% การเปลี่ยนแปลงจากช่วงเดียวกันปีก่อน	15.0	13.5	16.4	17.4	16.8	18.0
สินค้าเข้า ซี.ไอ.เอฟ.	117,722	59,067	58,655	125,975	61,613	64,363
% การเปลี่ยนแปลงจากช่วงเดียวกันปีก่อน	25.9	31.0	21.2	7.0	4.3	9.7
ดุลการค้า	-8,530	-7,966	-564	2,245	-1,929	4,174
ดุลบริการ รายได้ และเงินโอน	677	160	518	996	337	659
ดุลบัญชีเดินสะพัด	-7,852	-7,806	-46	3,240	-1,592	4,832
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	12,558	7,043	5,514	8,866	5,886	2,980
ธนาคารแห่งประเทศไทย	0	0	0	0	0	0
ภาครัฐบาล	-952	-656	-295	-558	-196	-362
ภาคธนาคาร	290	259	31	-8,609	-4,901	-3,708
ภาคอื่น ๆ	13,220	7,441	5,778	18,033	10,983	7,050
- ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	10,969	5,495	5,474	17,195	10,507	6,688
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	7,412	3,626	3,786	9,450	5,978	3,473
เงินลงทุนในหลักทรัพย์	2,645	1,412	1,233	4,784	2,501	2,283
เงินกู้นอกเครือ	-1,308	-1,161	-147	3,313	1,813	1,500
เงินทุนอื่น ๆ	2,220	1,618	603	-354	215	-569
- ภาครัฐวิสาหกิจ	2,251	1,947	304	838	476	362
คลาดเคลื่อนสุทธิ	716	1,859	-1,143	635	393	242
ดุลการชำระเงินรวม ^{2/}	5,422	1,097	4,325	12,742	4,688	8,054

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น

^{2/} ข้อมูลจริง

ที่มา: 1. กรมศุลกากร

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย

ผู้จัดทำ: ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน สายนโยบายการเงิน

วันที่ปรับปรุง: 7 กุมภาพันธ์ 2550

2.9 หนี้ต่างประเทศ

หนี้ต่างประเทศรวม ณ สิ้นปี 2549 มียอดคงค้างทั้งสิ้น 59.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 52.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปีก่อน และเมื่อคิดเป็นสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)^{1/} อยู่ที่ร้อยละ 33.1 ในปี 2549 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 32.5 ณ สิ้นปีก่อน สำหรับปีนี้มีการนำเข้าหนี้ต่างประเทศสุทธิทั้งสิ้น 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ประกอบด้วยเงินบาท เงินเยน และเงินยูโรมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ทำให้เมื่อคิดราคารูปดอลลาร์ สรอ. หนี้ต่างประเทศรวม ณ สิ้นปี 2549 เมื่อเทียบกับ ณ สิ้นปี 2548 จึงเพิ่มขึ้น 7.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

หนี้รัฐบาล มียอดคงค้างจำนวน 4.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากปีก่อน จากการซื้อคืนตราสารหนี้

ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ*
(หน่วย: ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2547	2548	2549	สิ้นปี 2549 เทียบกับสิ้นปี 2548
1. ภาครัฐบาล	5,779	4,518	4,140	-378
ระยะยาว	5,491	4,518	4,140	-378
ระยะสั้น	288	0	0	0
2. ธปท. (ระยะยาว)	0	0	0	0
3. ภาคธนาคาร	7,069	6,038	6,729	691
ระยะยาว	4,384	2,982	3,564	582
ระยะสั้น	2,685	3,056	3,165	109
3.1 ธนาคารพาณิชย์	3,043	4,244	6,729	2,485
ระยะยาว	1,733	2,000	3,564	1,564
ระยะสั้น	1,310	2,244	3,165	921
3.2 วิเทศธนกิจ	4,026	1,794	0	-1,794
ระยะยาว	2,651	982	0	-982
ระยะสั้น	1,375	812	0	-812
4. ภาคอื่นๆ	38,464	41,484	49,066	7,582
ระยะยาว	29,263	28,526	33,891	5,365
ระยะสั้น	9,201	12,958	15,175	2,217
4.1 รัฐวิสาหกิจ	9,151	9,024	8,987	-37
ระยะยาว	9,151	8,990	8,924	-66
ระยะสั้น	0	34	63	29
4.2 ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	29,313	32,460	40,079	7,619
ระยะยาว	20,112	19,536	24,967	5,431
ระยะสั้น	9,201	12,924	15,112	2,188
รวม (1+2+3+4)	51,312	52,040	59,935	7,895
หนี้ต่างประเทศ/GDP (ร้อยละ)	35.7	32.5	33.1	0.6
ระยะยาว	39,138	36,026	41,595	5,569
ระยะสั้น	12,174	16,014	18,340	2,326
สัดส่วน (ร้อยละ)	100.0	100.0	100.0	
ระยะยาว	76.3	69.2	69.4	
ระยะสั้น	23.7	30.8	30.6	

หมายเหตุ: * ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศรวมผลจากการเปลี่ยนแปลงของค่าเงิน

^{1/} ชุดปรับปรุงใหม่ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการคำนวณของธนาคารโลกที่ใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP 3 ปีซ้อนหลังนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา (เดิมคำนวณโดยใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ ณ ไตรมาสนั้นหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP ปีเดียวกันและ 2 ปีซ้อนหลัง)

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ระยะยาวที่รัฐบาลไทยออกในต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ในประเทศและการที่นักลงทุนต่างชาติขายคืนพันธบัตรเงินบาทในตลาดรอง รวมทั้งการไถ่ถอนพันธบัตรที่ครบกำหนด สำหรับเงินกู้มีการชำระคืนต่อเนื่อง ซึ่งมีการชำระคืนหนี้ภาครัฐบาลสุทธิ 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. แต่เมื่อรวมกับผลของการแข็งค่าขึ้นของเงินสกุลต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ยอดคงค้างหนี้รัฐบาลลดลง 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

หนี้ภาคธนาคาร มียอดคงค้าง 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยธนาคารพาณิชย์มีการเบิกเงินกู้สุทธิจำนวน 1.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. แต่กิจการวิเทศธนกิจซึ่งปิดดำเนินการ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2549 นั้น มีการชำระคืนเงินกู้สุทธิทั้งระยะสั้นและระยะยาวเป็นจำนวน 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ดี เมื่อรวมผลของค่าเงินสกุลที่แข็งค่าขึ้น ทำให้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศภาคธนาคารเพิ่มขึ้นจากสิ้นปีก่อน 0.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

หนี้ภาคอื่น ๆ มียอดคงค้าง 49.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยมีการก่อหนี้สุทธิของภาคธุรกิจที่มีใช้ธนาคารจำนวน 6.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเฉพาะเงินกู้นอกเครือในกลุ่มธุรกิจ Holding Company และเงินกู้ในเครือของกลุ่มธุรกิจสื่อสารเป็นสำคัญ สำหรับรัฐวิสาหกิจมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากการนำเข้าเงินกู้เพื่อชำระสินค้า อย่างไรก็ดีจากผลของค่าเงินบาท เงินเยน และเงินยูโรที่แข็งค่าขึ้นเมื่อคิดเป็นสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. จึงทำให้ยอดหนี้ในภาคอื่น ๆ เพิ่มขึ้นทั้งสิ้น 7.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปีก่อน

โครงสร้างหนี้ต่างประเทศ

หนี้ระยะสั้น ณ สิ้นปี 2549 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.6 ของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 30.8 ในปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของหนี้ระยะยาวภาคธนาคาร เงินกู้นอกเครือและตราสารหนี้ของภาคธุรกิจที่มีใช้ธนาคาร

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0 2283 5625

2.10 การคลัง

สำหรับปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลดำเนินนโยบายงบประมาณแบบสมดุล ต่อเนื่องเป็นปีที่สองจากปีงบประมาณ 2548 ทั้งนี้ รัฐบาลกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2549 ที่ 1,360 พันล้านบาท

ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2549 นี้ รัฐบาลได้มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ แข็งแกร่ง และสร้างสมดุลภาคการคลัง โดยรัฐบาลได้พิจารณาการจัดสรรตามยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน มุ่งเน้นให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานภาครัฐจัดทำและเสนอของบประมาณให้ครอบคลุมนโยบายและโครงการสำคัญของรัฐบาล และการบูรณาการตามยุทธศาสตร์ใน 3 มิติงาน ได้แก่ มิติงานตามแผนงบประมาณในเชิงบูรณาการ (Agenda) มิติงานตามยุทธศาสตร์พื้นที่ (Area) และมิติงานตามยุทธศาสตร์กระทรวงและหน่วยงาน (Function) รวมทั้งปรับความสมดุลระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ความมั่งคั่งกระจายไปสู่คนส่วนใหญ่ในระบบเศรษฐกิจ

ถึงแม้ว่า รัฐบาลจัดทำงบประมาณแบบสมดุลในปีงบประมาณ 2549 ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายเร่งรัดการเบิกจ่าย ส่งผลให้รายได้ต่ำกว่ารายจ่ายบางขณะ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องบริหารสภาพคล่องเงินสดระยะสั้น โดยได้ออกตั๋วเงินคลัง 80 พันล้านบาท เพื่อให้เพียงพอในการใช้จ่ายระหว่างปี ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 ส่งผลให้วงเงินตั๋วเงินคลังเพิ่มเป็น 250 พันล้านบาท จากเดิม 170 พันล้านบาท ณ สิ้นปีงบประมาณ 2548

ฐานะการคลังในปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลเกินดุลเงินสด 4.5 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.06 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ประกอบกับรัฐบาลกู้เงินในประเทศสุทธิ 44.9 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 15.8 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลังเพิ่มขึ้น 33.6 พันล้านบาท เป็น 138.5 พันล้านบาท จาก 104.8 พันล้านบาท ณ สิ้นปีงบประมาณ 2548

สำหรับปีงบประมาณ 2550 การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคของรัฐบาลได้นำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งต้องพิจารณาถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และต้องสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้เกิดเสถียรภาพแก่เศรษฐกิจ ดังนั้น รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณปี 2550 แบบขาดดุลในจำนวนเพียงพอที่จะรักษาการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ โดยกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่าย 1,566.2 พันล้านบาท รายได้สุทธิ 1,420 พันล้านบาท ขาดดุลงบประมาณ 146.2 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งของการขาดดุลนั้นได้นำไปชำระหนี้เดิมที่เกิดจากการดำเนินนโยบายของรัฐบาลชุดที่ผ่านมา

อนึ่ง ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2550 ฐานะการคลังรัฐบาล ดุลเงินสดขาดดุล 25.5 พันล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้ใช้เงินคงคลังเพื่อชดเชยการขาดดุล รวมทั้งชำระคืนเงินกู้ในประเทศสุทธิ 1.1 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 20.1 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาส 1 ลดลง 46.6 พันล้านบาท เป็น 91.8 พันล้านบาท เมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2549

ฐานะการคลังรัฐบาล ^{1/} (หน่วย: พันล้านบาท) ปีงบประมาณ								
	2548	2549	2549		2550 ^P			
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1 ^P	ต.ค. ^P	พ.ย. ^P	ธ.ค. ^P
รายได้ นำส่ง ^{2/} (Δ%)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
รายจ่าย (Δ%)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
: อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณ (%)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
ดุลเงินในงบประมาณ	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
ดุลเงินนอกงบประมาณ	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
ดุลเงินสด	16.9	4.5	-137.9	142.4	-25.5	-12.4	-20.0	6.9
: (% ต่อ GDP)	(0.2)	(0.1)	(-3.6)	(3.7)	(-1.2)			
การขาดดุลการขาดดุล								
กู้ยืมในประเทศสุทธิ	-38.5	44.9	68.3	-23.4	-1.1	-0.3	-0.4	-0.4
กู้ยืมต่างประเทศสุทธิ	-20.8	-15.8	-11.5	-4.3	-20.1	-0.6	-19.1	-0.4
ใช้เงินคงคลัง	42.4	-33.6	81.0	-114.7	46.6	13.3	39.5	-6.1
ยอดคงค้างเงินคงคลัง	104.8	138.5	23.8	138.5	91.8	125.2	85.7	91.8

หมายเหตุ: ^{1/} เนื่องจากยังมีปัญหาในการประมวลผลข้อมูลด้านการคลังตามระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System: GFMS) ในปีงบประมาณ 2548 ดังนั้น ตั้งแต่เดือนมกราคม 2548 จึงยังไม่สามารถแสดงข้อมูลฐานะการคลังรัฐบาลโดยละเอียดได้

^{2/} ข้อมูลรายได้ในตารางนี้ เป็นข้อมูลรายได้ นำส่งคลังจากกรมบัญชีกลาง (Cash basis)

P = ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

ฝ่ายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

รายได้

ในปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บรวม 1,581.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 7.3 ซึ่งเมื่อหักการถอนคืนภาษีจะทำให้รัฐบาลมีรายได้สุทธิรวม 1,339.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 5.9 และต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (1,360 พันล้านบาท) 20.6 พันล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการคืนภาษีของกรมสรรพากรที่สูงกว่าประมาณการ มาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลในช่วงต้นปีงบประมาณและค่าเงินบาทแข็งค่า ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีต่ำกว่าเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม รายได้ภาษีสำคัญที่เพิ่มขึ้นได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาร้อยละ 15.4 และภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 13.7 ภาษีมูลค่าเพิ่มขยายตัวร้อยละ 8.3 (หากหักรายการพิเศษจากการขายไฟฟ้าในกลุ่มผู้ผลิตไฟฟ้าจำนวน 14.1 พันล้านบาท ในปีงบประมาณ 2548 จะขยายตัวร้อยละ 12.4) ขณะที่ภาษีสรรพสามิตหดตัวเล็กน้อยเพียงร้อยละ 1.9 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตรถยนต์ และการปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซล รวมทั้งได้รับผลกระทบจากการปรับเพิ่มภาษียาสูบ ทำให้ปริมาณการบริโภคยาสูบลดลง

สำหรับรายได้ที่มีภาษีจัดเก็บได้ทั้งสิ้น 154.0 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.4 ซึ่งชะลอตัวจากปีก่อนเนื่องจากรายได้จากรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 6.0 ตามรายได้ที่คาดว่าจะได้จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจบางแห่งยังไม่ได้ดำเนินการ แม้ว่ารัฐวิสาหกิจเหล่านั้นนำส่งรายได้รัฐพาณิชย์ทดแทน รวมทั้งให้มีการนำส่งรายได้ระหว่างกาลแล้วก็ตาม นอกจากนี้ ฐานในปีก่อนสูงจากการเร่งนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจบางแห่งที่คาดว่าจะแปรรูป

สำหรับในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บ 352.3 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 จากระยะเดียวกันปีก่อน ทั้งนี้ เป็นการขยายตัวของภาษีจากฐานรายได้ร้อยละ 7.2 ฐานการบริโภคร้อยละ 11.7 ขณะที่ฐานการค้าระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 11.7 สำหรับรายได้ที่มีภาษีจัดเก็บได้สูงกว่าเป้าหมาย ตามการนำส่งรายได้รัฐพาณิชย์ โดยเฉพาะเดือนตุลาคม 2549 เป็นเดือนแรกที่ทำให้รัฐวิสาหกิจที่มีรอบบัญชีปีปฏิทินนำส่งรายได้ระหว่างกาลเป็นปีแรก รวมทั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้นำส่งเงินค้ำนำส่งที่ไม่ได้มีการแปรรูปด้วย

	รายได้รัฐบาล *					
	(หน่วย: พันล้านบาท)					
	ปีงบประมาณ					
	2548	2549 ^a	2550 ^b			
			ไตรมาส 1	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
รายได้ทั้งหมด	1,474.4	1,581.5	352.3	122.0	121.8	108.5
(อัตราเพิ่ม %)	(14.3)	(7.3)	(15.0)	(27.5)	(9.3)	(9.3)
ภาษี	1,326.9	1,427.5	307.7	100.7	108.6	98.4
(อัตราเพิ่ม %)	(15.0)	(7.6)	(7.9)	(10.4)	(7.3)	(6.3)
- ฐานรายได้	518.0	601.3	92.1	29.0	37.6	25.4
(อัตราเพิ่ม %)	(20.8)	(16.1)	(7.2)	(12.7)	(1.4)	(10.4)
บุคคลธรรมดา	147.4	170.1	39.2	13.7	12.3	13.2
(อัตราเพิ่ม %)	(9.0)	(15.4)	(12.2)	(15.1)	(2.9)	(19.0)
นิติบุคคล	329.5	374.7	50.6	14.8	24.1	11.7
(อัตราเพิ่ม %)	(25.8)	(13.7)	(3.6)	(14.4)	(-2.0)	(3.6)
- ฐานการบริโภค	691.4	722.5	190.6	63.2	62.4	65.0
(อัตราเพิ่ม %)	(13.0)	(4.5)	(11.7)	(13.1)	(14.2)	(8.0)
มูลค่าเพิ่ม	385.7	417.8	107.2	36.3	34.7	36.2
(อัตราเพิ่ม %)	(22.0)	(8.3)	(7.2)	(8.5)	(8.3)	(4.8)
สรรพสามิต	279.4	274.1	74.3	24.2	24.7	25.4
(อัตราเพิ่ม %)	(1.3)	(-1.9)	(18.0)	(20.1)	(22.4)	(12.1)
- ฐานการค้าระหว่างประเทศ	107.2	93.9	22.8	7.7	7.8	7.3
(อัตราเพิ่ม %)	(3.2)	(-12.4)	(-11.7)	(-10.1)	(-9.9)	(-15.2)
รายได้อื่นๆ	147.5	154.0	44.7	21.3	13.3	10.1
(อัตราเพิ่ม %)	(8.7)	(4.4)	(108.6)	(376.1)	(29.5)	(50.8)

หมายเหตุ: * เป็นข้อมูลรายได้ที่จัดเก็บได้ (Collection basis) ซึ่งมีนิยามที่แตกต่างจากรายได้นำส่งในตารางฐานการคลังรัฐบาล
 ครัวที่รายได้นำส่งจะมีการเลื่อนเวลาในการนำส่งรายได้ให้กระทรวงการคลัง รวมทั้งได้มีการหักรายได้ส่วนหนึ่ง
 เพื่อกันไว้เพื่อคืนภาษี และลดหย่อนภาษี เป็นต้น

ที่มา: กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

สายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

รัฐวิสาหกิจ

ในปีงบประมาณ 2549 รัฐวิสาหกิจมีเงินสดเพื่อใช้ในการลงทุน 217.9 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.2 จากปีก่อน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐวิสาหกิจบางแห่งค้ำนำส่งเงินที่ไม่ได้มีการแปรรูป และวงเงินที่กั้นไว้เพื่อการลงทุนไม่เป็นไปตามแผน เนื่องจากยังไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจน ขณะที่รัฐวิสาหกิจมีรายจ่ายลงทุนรวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 206.2 พันล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 11.5 การเบิกจ่ายงบ

ลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ลดลงในปีงบประมาณนี้ เนื่องจากโครงการลงทุนใหญ่ โดยเฉพาะโครงการขนส่งมวลชนระบบรางได้เลื่อนระยะเวลาเริ่มก่อสร้าง นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจบางแห่งรอความชัดเจนจากนโยบายการค้าต่างประเทศและการค้าแบบแลกเปลี่ยน ทำให้การลงทุนไม่เป็นไปตามแผน ดังนั้น รัฐวิสาหกิจจึงเกินดุล 11.7 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของ GDP

ดุลรัฐวิสาหกิจ		
(หน่วย: พันล้านบาท)		
ปีงบประมาณ		
	2548 ^p	2549 ^p
เงินสดที่มีเพื่อใช้ในการลงทุน (Retained Income)	143.2	217.9
(อัตราเพิ่ม %)	(-20.1)	(52.2)
รายจ่ายลงทุน	232.9	206.2
(อัตราเพิ่ม %)	(72.8)	(-11.5)
ดุลรัฐวิสาหกิจ	-89.7	11.7
(% ต่อ GDP)	(-1.3)	(0.2)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หนี้สาธารณะ

ณ สิ้นปีงบประมาณ 2549 รัฐบาลมีหนี้สาธารณะ 3,233.1 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.3 ของ GDP และลดลงจากร้อยละ 46.1 ของ GDP ณ สิ้นปีงบประมาณก่อน โดยเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 1,967.7 พันล้านบาท หนี้ของรัฐบาลวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงินทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกัน 522.3 และ 389.2 พันล้านบาท ตามลำดับ หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนากระบวนการเงิน (FIDF) 273.5 พันล้านบาท และหนี้องค์กรของรัฐอื่น ๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้านและหนี้กองทุนน้ำมัน) อีก 80.4 พันล้านบาท

การลดลงของสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นผลจากที่ได้ทยอยชำระหนี้ต่างประเทศ ก่อนกำหนด ส่งผลให้ภาระหนี้และดอกเบี้ยลดลง โดยรวม

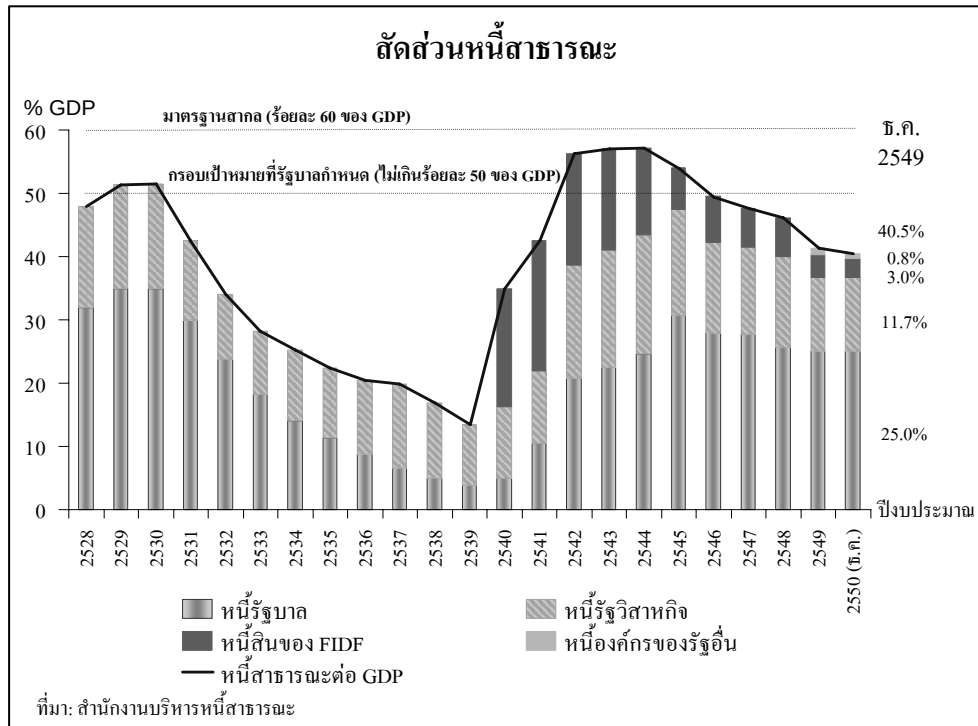
แล้วนับได้ว่าฐานะการคลังของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2549 อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพและอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง ทั้งในส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP และภาระหนี้ต้องงบประมาณ

ทั้งนี้ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2549 หนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ที่ระดับร้อยละ 40.5 หรือ 3,162.1 พันล้านบาท ประกอบด้วยหนี้รัฐบาลกู้โดยตรง 1,954.1 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 25.0 ต่อ GDP) หนี้ของรัฐบาลวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 914.5 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 11.7 ต่อ GDP) หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู 232.0 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 3.0 ต่อ GDP) และหนี้องค์กรของรัฐอื่น ๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้านและหนี้กองทุนน้ำมัน) อีก 61.5 พันล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 0.8 ต่อ GDP)

หนี้สาธารณะ (หน่วย: พันล้านบาท) ปีงบประมาณ			
	2548	2549 ^P	2550 ^P
	ไตรมาส 1		
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	1,827.0	1,967.7	1,954.1
(% ต่อ GDP)	(25.7)	(25.1)	(25.0)
1.1 หนี้ต่างประเทศ	250.8	191.9	156.6
1.2 หนี้ในประเทศ	1,576.2	1,775.8	1,797.5
2. หนี้ของรัฐบาลวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน	1,012.8	911.5	914.5
(% ต่อ GDP)	(14.3)	(11.6)	(11.7)
2.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	660.7	522.3	503.6
หนี้ต่างประเทศ	247.5	195.1	184.9
หนี้ในประเทศ	413.2	327.2	318.7
2.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	352.1	389.2	411.0
หนี้ต่างประเทศ	102.2	119.1	133.1
หนี้ในประเทศ	249.9	270.1	277.8
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	437.7	273.5	232.0
(% ต่อ GDP)	(6.2)	(3.5)	(3.0)
3.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	40.0	0.0	0.0
3.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	397.7	273.5	232.0
4. หนี้องค์กรของรัฐอื่น ๆ *	n.a.	80.4	61.5
(% ต่อ GDP)		(1.0)	(0.8)
4.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	n.a.	29.3	29.4
4.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	n.a.	51.1	32.1
5. รวม (1+2+3+4)	3,277.5	3,233.1	3,162.1
(% ต่อ GDP)	(46.1)	(41.3)	(40.5)

หมายเหตุ: * สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ได้จัดประเภทหนี้ใหม่ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2549

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ทีมวิเคราะห์การคลัง

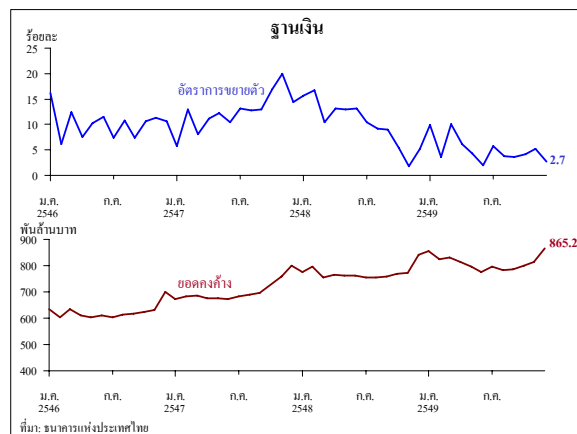
โทร. 0 2283 5628

2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

1. ฐานเงินและปริมาณเงิน

ในปี 2549 ฐานเงินขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2548 ที่ร้อยละ 5.2 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงในช่วงปลายปี 2548 และการชะลอตัวของความต้องการเงินสดเพื่อใช้จ่ายใช้สอยของประชาชนตามทิศทางของอุปสงค์ในประเทศ ทั้งนี้ ณ สิ้นปี 2549 ยอดคงค้างฐานเงินอยู่ที่ 865.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 842.5 พันล้านบาท ณ สิ้นปี 2548

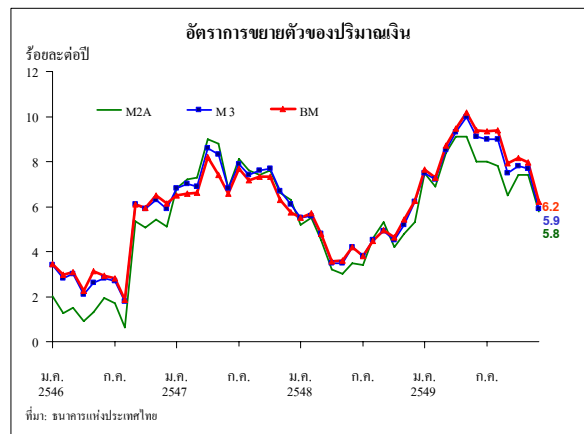
การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านอุปทานของฐานเงินในปี 2549 ได้แก่ (1) สินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิของ ธปท. เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากการเกินดุลการชำระเงิน (2) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่รัฐบาลลดลงจากปีก่อนจากการเพิ่มขึ้นของเงินฝากของรัฐบาลที่ ธปท. และ (3) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่สถาบันการเงินลดลงเนื่องจากสถาบันการเงินเพิ่มการลงทุนในตลาดซื้อคืนพันธบัตรและการถือครองพันธบัตร ธปท.

ในปี 2549 ปริมาณเงิน M2A และ M3 ขยายตัวร้อยละ 5.8 และ 5.9 มาอยู่ที่ 6,885.5 และ 8,184.8 พันล้านบาท ตามลำดับ เทียบกับในปี 2548 ที่ขยายตัวในอัตราร้อยละ 5.3 และ 6.2 ตามลำดับ

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง^{1/} (Broad Money) ขยายตัวร้อยละ 6.2 ใกล้เคียงกับอัตราการขยายตัวในปีก่อนที่ร้อยละ 6.3 โดย ณ สิ้นปี 2549 อยู่ที่ระดับ 8,218.9 พันล้านบาท

ทั้งนี้ ปริมาณเงินขยายตัวเร่งขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 ต่อเนื่องจนถึงต้นปี 2549 เนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่สูงขึ้นเป็นลำดับช่วยจูงใจให้มีการฝากเงินเพิ่มมากขึ้น แต่ในครึ่งหลังของปี 2549 อัตราดอกเบี้ยที่เริ่มทรงตัวและฐานการคำนวณที่สูงขึ้นเริ่มส่งผลให้ปริมาณเงินขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง นอกจากนี้ ยังเป็นผลจากการชะลอตัวของสินเชื่อเอกชนด้วย

^{1/} หมายถึงปริมาณเงินในความหมายที่กว้างกว่า M3 โดยรวมเงินรับฝากหรือเงินกู้ยืมที่มีลักษณะทดแทนเงินฝากได้ของสถาบันรับฝากเงินอื่นนอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และธนาคารเฉพาะกิจ ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นไป ธปท. จะเผยแพร่ปริมาณเงินตามความหมายกว้างแทนปริมาณเงินอื่น ๆ

2. อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

2.1 อัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2549 ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 35.23-40.89 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยอยู่ที่ 37.93 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปี 2548

ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นตลอดปี 2549 ต่อเนื่องมาจากแนวโน้มในช่วงครึ่งหลังของปี 2548 โดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ

ปัจจัยภายนอกประเทศที่สำคัญ ได้แก่ (1) การอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจและสกุลเงินของสหรัฐฯ ลดลง และ (2) แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคที่ขยายตัวดี ทำให้มีการไหลเข้าของเงินทุนสู่ประเทศในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง และทำให้ค่าเงินในภูมิภาคแข็งค่าขึ้นเป็นลำดับ

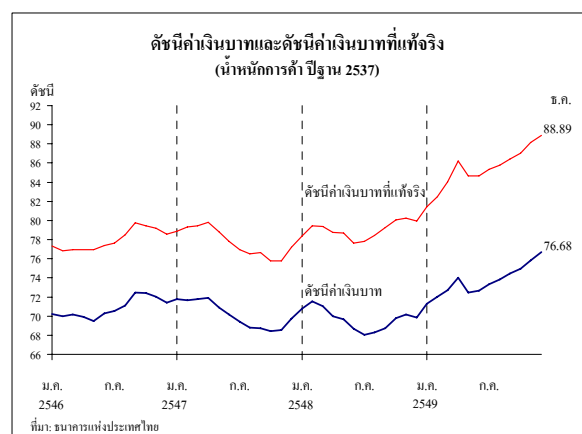
สำหรับปัจจัยภายในประเทศที่สนับสนุนการแข็งขึ้นของค่าเงินบาท ได้แก่ (1) เงินไหลเข้าเพื่อการควบคุมและซื้อกิจการ (2) การระดมเงินต่างประเทศโดยกลุ่มเครื่องดื่ม และ กลุ่มสื่อสาร และ (3) เงินไหลเข้ามาลงทุนในหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ หุ้่นนอกตลาด กองทุนรวมต่างๆ และ กองทุนอสังหาริมทรัพย์

เมื่อพิจารณาดัชนีค่าเงินบาท ซึ่งคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับสกุลเงินของประเทศต่างๆ ที่มีความสำคัญทางการค้าระหว่างประเทศต่อไทย โดยนำมาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก พบว่า ในปี 2549 ดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 73.69 สูงกว่าค่าเฉลี่ย 69.71 ในปี 2548 ซึ่งสะท้อนว่าโดยเฉลี่ยอัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้าและคู่แข่งโดยรวม

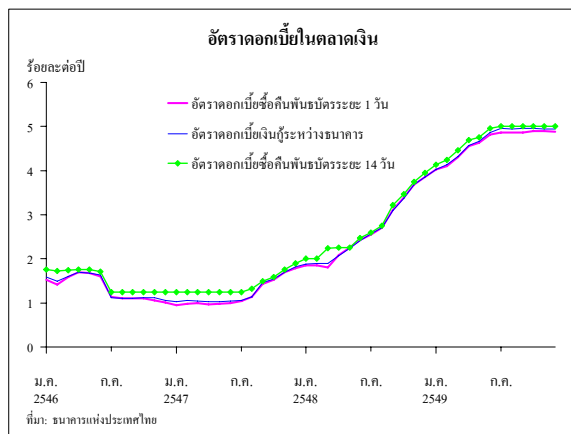
สำหรับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ซึ่งรวมผลของเงินเฟ้อเพื่อให้สะท้อนความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าออกของไทยก็ปรับสูงขึ้นเช่นกัน จากค่าเฉลี่ยที่ 79.00 ในปี 2548 เป็น 85.43 ในปี 2549 ซึ่งชี้ว่าความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าออกไทยลดลงในปี 2549 โดยเป็นผลจากการแข็งค่าขึ้นของเงินบาทเป็นสำคัญ และ การที่อัตราเงินเฟ้อของไทยสูงกว่าประเทศคู่ค้าและคู่แข่ง

ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นมากโดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 และแข็งค่าขึ้นมากกว่าค่าเงินในภูมิภาคอื่นๆ ทำให้ ธปท. ต้องออกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้น เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2549 เพื่อสกัดกั้นเงินทุนไหลเข้ามาถึงกำไร ทั้งนี้ การแข็งค่าของเงินบาทได้ชะลอตัวลงหลังการดำเนินมาตรการฯ ดังกล่าว

2.2 อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงิน

ในปี 2549 อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินเฉลี่ยสูงขึ้นต่อเนื่องจากปี 2548 สอดคล้องกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย^{2/} โดยอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วันและอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในปี 2549 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 5.00 และ 4.69 ต่อปีตามลำดับ สูงขึ้นเมื่อเทียบกับในปี 2548 ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.63 และ 2.64 ต่อปี ตามลำดับ

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 คณะกรรมการนโยบายการเงินตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 4 ครั้ง จากร้อยละ 4.0 ต่อปี ณ สิ้นธันวาคม 2548 เป็นร้อยละ 5.0 ต่อปี ณ สิ้นมิถุนายน 2549 เนื่องจากประเมินว่าแรงกดดันด้านเงินเฟ้อยังมีอยู่ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินปรับสูงขึ้นต่อเนื่องจากสิ้นปี 2548 ตามการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี 2549 แรงกดดันต่อเงินเฟ้อมีน้อยลง แต่ยังคงมีความไม่แน่นอนของราคาน้ำมัน และการปรับราคาที่มีแนวโน้มในระยะต่อไป ทำให้ต้องระมัดระวังคณะกรรมการนโยบายการเงินจึงคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี โดยประเมินว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับดังกล่าวมีความเหมาะสมและจะเอื้อให้ภาคธุรกิจและผู้บริโภคสามารถปรับตัวได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป

^{2/} คณะกรรมการนโยบายการเงินได้ปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากการใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วัน มาเป็นอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2550 เป็นต้นไป

2.3 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในปี 2549 โดยรวมสูงกว่าในปี 2548 แต่ในระหว่างปีมีทิศทางลดลง นอกจากนี้ เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับราบลง ดังสะท้อนจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวและระยะสั้นที่ปรับแคบลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของเดือนธันวาคมอัตราผลตอบแทนพันธบัตรปรับสูงขึ้นชัดเจน ภายหลังจากที่ ธปท. ออกใช้มาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้น กอปรกับการคาดการณ์ว่าอุปทานของพันธบัตรระยะยาวในตลาดแรกจะเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก

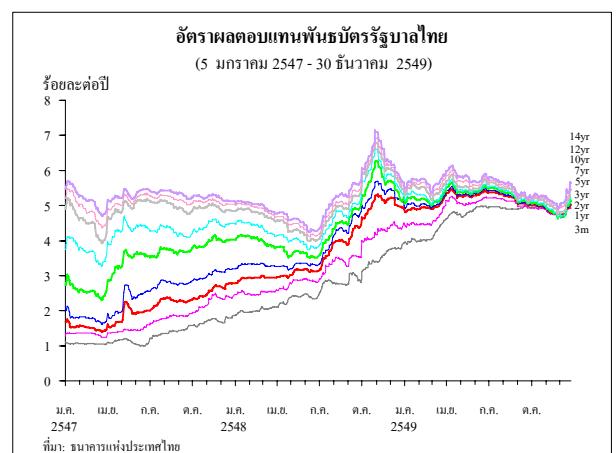
ความเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในแต่ละไตรมาสสรุปได้ดังนี้

เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในช่วงไตรมาสที่ 1 ปรับราบลงเมื่อเทียบกับ ณ สิ้นปี 2548 โดยในช่วง 2 เดือนแรก ผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงแคบๆ ก่อนที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับลดลงจากความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มการลดลงของอุปทานของพันธบัตรรัฐบาล ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งหลังของเดือนมีนาคม 2549 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทุกระยะปรับสูงขึ้นจากการที่อุปสงค์ของนักลงทุนประเภทกองทุนรวมระยะสั้นเริ่มลดลง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการแข่งขันระดมเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในช่วงปลายไตรมาส ทำให้นักลงทุนหันกลับไปฝากเงินในธนาคารพาณิชย์มากขึ้น

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นปรับสูงขึ้นในไตรมาสที่ 2 สอดคล้องกับการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายตั้งแต่ปลายไตรมาสก่อนหน้า ยกเว้นในช่วงเดือนมิถุนายนที่มีความต้องการลงทุนในตราสารระยะสั้นมากกว่าปกติจากปัจจัยการนำส่งค่าธรรมเนียมกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ส่วนอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะปานกลางโน้มลดลงจากความต้องการลงทุนที่เพิ่มขึ้นจากนักลงทุน ส่วนหนึ่งจากการคาดการณ์ว่าวัฏจักรอัตราดอกเบี้ยขาขึ้นใกล้จะสิ้นสุดแล้ว ส่งผลให้เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล ปรับราบลงอีกเมื่อเทียบกับ ณ สิ้นไตรมาสก่อน

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับลดลงในไตรมาสที่ 3 ต่อเนื่องจากสิ้นไตรมาสที่ 2 จากอัตราเงินเฟ้อที่เริ่มแสดงทิศทางลดลงค่อนข้างชัดเจน ส่วนอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นค่อนข้างทรงตัวตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายและอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินที่ยังทรงตัว ทำให้เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับราบลงต่อเนื่อง ทั้งนี้ ส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปีและ 2 ปี ลดลงมาอยู่ในระดับที่แคบที่สุดเป็นประวัติการณ์ในช่วงปลายเดือนกันยายน 2549 ที่ร้อยละ 0.09 ก่อนที่จะปรับกว้างขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 0.13 ณ สิ้นไตรมาสที่ 3

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเคลื่อนไหวค่อนข้างผันผวนในไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 โดยในช่วงแรกของไตรมาส เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงอย่างต่อเนื่องจากอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นตามความต้องการถือสินทรัพย์ในสกุลเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเป็นลำดับ กอปรกับการคาดการณ์เกี่ยวกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายซึ่งจะเพิ่มกำไรจากการลงทุนในพันธบัตร ทั้งนี้ ในครึ่งหลังของเดือนธันวาคม เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลกลับสูงขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะพันธบัตรระยะยาว จากต้นทุนการลงทุนที่สูงขึ้นหลังจาก ธปท. ออกใช้มาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้น ทำให้อุปสงค์ต่อพันธบัตรรัฐบาลลดลงชัดเจน ประกอบกับมีข่าวว่าอุปทานของพันธบัตรระยะยาวในตลาดแรกจะเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก

3. เงินฝากและสินเชื่อภาคเอกชนของระบบธนาคารพาณิชย์

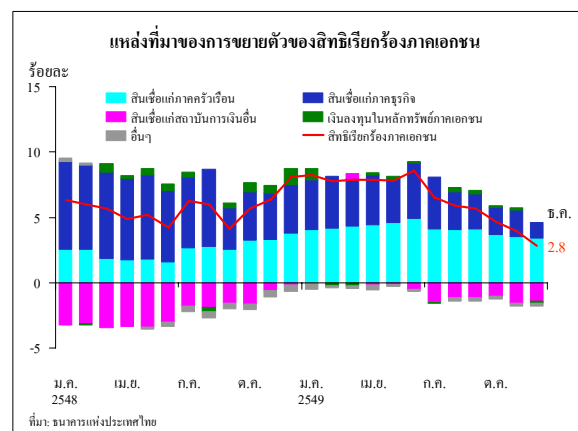
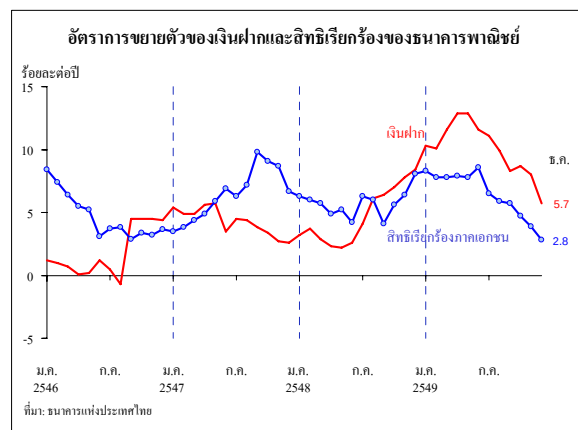
3.1 เงินฝากธนาคารพาณิชย์

เงินฝากธนาคารพาณิชย์ขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้นมากในช่วงครึ่งแรกของปี เนื่องจากธนาคารพาณิชย์มีการแข่งขันกันปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อระดมฐานลูกค้าเงินฝาก โดยเฉพาะในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคมที่มีการออกเงินฝากประเภทพิเศษที่ให้ดอกเบี้ยสูงแก่ลูกค้านั้น เงินฝากธนาคารพาณิชย์ขยายตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อนในอัตราที่สูงถึงร้อยละ 12.9 อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี ที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่ได้ปรับสูงขึ้นอีก การแข่งขันกันระดมเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ได้บรรเทาความรุนแรงลง และส่งผลให้อัตราการขยายตัวของเงินฝากเริ่มชะลอตัวลงจนมาอยู่ที่ร้อยละ 5.7 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 ทั้งนี้ อัตราการขยายตัวของเงินฝากที่เร่งตัวขึ้นมากในช่วงครึ่งแรกของปี นอกจากจะเป็นผลจากการแข่งขันกันระดมเงินฝากของธนาคารพาณิชย์แล้ว ส่วนหนึ่งยังเป็นผลจากการควบรวมและยกฐานะสถาบันการเงินเป็นธนาคารพาณิชย์ ซึ่งทำให้เงินฝากขยายตัวในอัตราสูงในช่วงที่สถาบันการเงินดังกล่าวยังเข้ามาในระบบไม่ครบ 1 ปี โดยเมื่อหักผลของการควบรวมและยกฐานะดังกล่าวแล้ว เงินฝากธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นปี 2549 ขยายตัวร้อยละ 5.5 ต่อปี สูงขึ้นกว่าอัตราการขยายตัว ณ สิ้นปี 2548 ที่ร้อยละ 4.8 ต่อปี ในขณะที่ในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคมที่เงินฝากขยายตัวสูงนั้น อัตราการขยายตัวของเงินฝากที่หักผลดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 7.9 ต่อปี

3.2 สิทธิเรียกร้องภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ (สินเชื่อรวมกับการถือครองหลักทรัพย์ภาคเอกชน)

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 สิทธิเรียกร้องภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ ยังคงขยายตัวในอัตราร้อยละ 7.8 - 8.6 ต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราการขยายตัวในช่วงสิ้นปีก่อน ทั้งนี้ อัตราการขยายตัวที่ค่อนข้างสูงในช่วงดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นผลของการควบรวมและยกฐานะบริษัทเงินทุนเป็นธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ ซึ่งทำให้สิทธิเรียกร้องของธนาคารพาณิชย์ขยายตัวสูงในช่วงที่ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวยังเข้ามาในระบบไม่ครบ 1 ปี เช่นเดียวกับสินเชื่อบางประเภท เช่น สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ให้แก่ภาคครัวเรือนมีการขยายตัวในอัตราที่สูงเช่นกัน

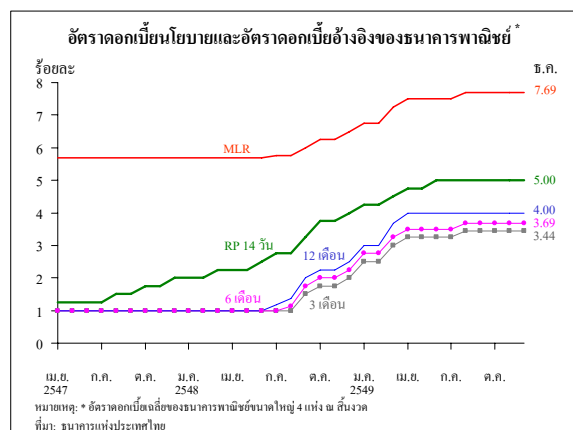
อย่างไรก็ดี ในช่วงครึ่งหลังของปี 2549 อัตราการขยายตัวของสิทธิเรียกร้องภาคเอกชนได้ชะลอตัวลงตามอุปสงค์ภายในประเทศที่มีการชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของการลงทุนภาคเอกชน ทำให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ให้แก่ภาคธุรกิจชะลอตัวลงค่อนข้างมาก นอกจากนี้ ยังมีผลของฐานที่ธนาคารพาณิชย์รายใหม่เริ่มเข้ามาในระบบครบ 1 ปีอีกด้วย ณ สิ้นปี 2549 สิทธิเรียกร้องภาคเอกชนจึงขยายตัวเพียงร้อยละ 2.8 จากระยะเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 8.1 ณ สิ้นปี 2548 ทั้งนี้เมื่อหักผลของธนาคารพาณิชย์รายใหม่ที่ยังเข้ามาในระบบไม่ครบ 1 ปี การโอนสินทรัพย์ระหว่างธนาคารพาณิชย์ไปยัง AMC และการตัดสินใจซื้อออกจากบัญชีแล้ว สิทธิเรียกร้องภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.6 ต่อปี ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 8.1 ต่อปี ณ สิ้นปี 2548

3.3 อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

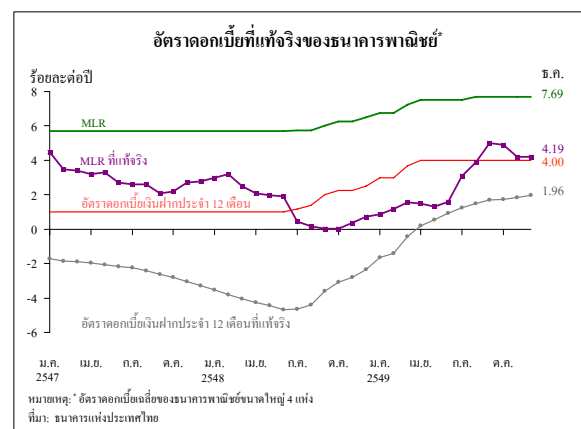
ในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ได้ปรับขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ได้ปรับขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 เป็นต้นมา โดยเฉพาะในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายนที่ธนาคารพาณิชย์มีการแข่งขันกันระดมเงินฝากอย่างเข้มข้นนั้น อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ได้ปรับสูงขึ้นเร็วกว่าการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ทั้งนี้ แม้สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงอยู่ในระดับสูง แต่อัตราผลตอบแทนในตลาดเงินที่ปรับขึ้นสูงกว่าต้นทุนการระดมเงินฝากในช่วงก่อนหน้านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธนาคารพาณิชย์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากธนาคารพาณิชย์สามารถนำเงินฝากมาลงทุนในตลาดเงินได้

ในช่วงครึ่งหลังของปี 2549 อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เริ่มทรงตัวสอดคล้องกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ไม่ได้มีการปรับขึ้นอีก โดยธนาคารพาณิชย์บางแห่งได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินฝากและเงินกู้อีกเพียง 1 ครั้งในเดือนสิงหาคม ทำให้ ณ สิ้นปี 2549 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 12 เดือนของธนาคารพาณิชย์^{3/} ปรับสูงขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี

สิ้นปี 2548 มาอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 4.0 ต่อปี ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR^{3/} ปรับสูงขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 6.50 ต่อปี ณ สิ้นปี 2548 มาอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 7.69 ต่อปี

การที่ธนาคารพาณิชย์ทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในปี 2549 ประกอบกับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่เริ่มชะลอตัวในช่วงปลายปี 2549 ทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของธนาคารพาณิชย์ปรับสูงขึ้น โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริง^{4/} ปรับสูงขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 4.19 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริง^{5/} เปลี่ยนจากที่มีค่าติดลบตั้งแต่ปี 2546 มาเป็นค่าเป็นบวกอยู่ที่ร้อยละ 1.96 ต่อปี ณ สิ้นปี 2549 ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงที่กลับมาเป็นบวกจะช่วยป้องกันการเกิดปัญหาเชิงโครงสร้างในระยะยาวจากการก่อหนี้เกินตัวของภาคครัวเรือน

^{3/} อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย และ ธนาคารไทยพาณิชย์

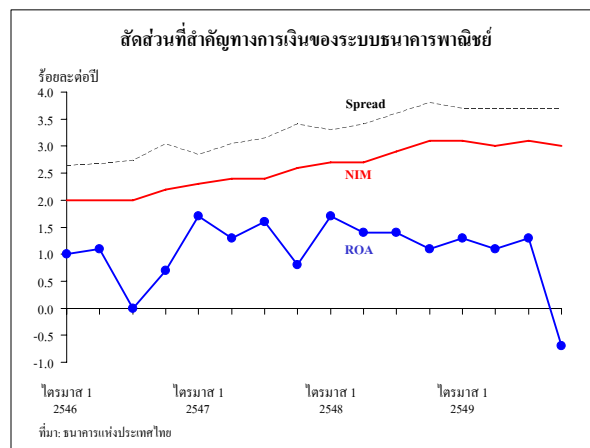
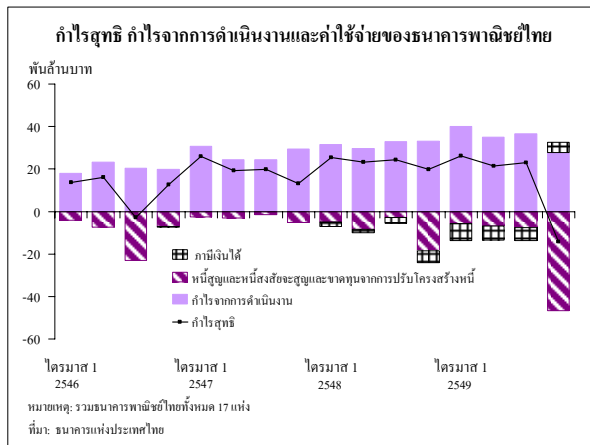
^{4/} อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริง = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR - อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

^{5/} อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง = อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 12 เดือน - ประมาณการอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้า

4. การดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์							
หมวด: พันล้านบาท	2548	2549	% Δ ปี 49 เทียบปี 48	2549		% Δ ปี 49 เทียบปี 48	
				ร.ท.ไทย	ร.ท.ปน.	ร.ท.ไทย	ร.ท.ปน.
1. รายได้ดอกเบี้ย	314.1	454.7	44.8	408.0	46.7	46.9	28.3
2. ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	94.7	196.1	107.1	174.1	22.0	118.2	47.7
3. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (3) = (1) - (2)	219.4	258.6	17.9	233.9	24.7	18.1	14.8
4. รายได้ไม่มีดอกเบี้ย	94.4	108.1	14.5	89.0	19.1	21.8	-10.7
5. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	169.6	206.0	21.5	185.1	20.9	28.6	-18.4
6. กำไรจากการดำเนินงาน (6) = (3) + (4) - (5)	144.2	160.7	11.4	137.8	22.9	8.4	32.4
7. หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	-24.8	-67.9	-117.4	-64.9	-3.0	-119.1	-20.0
8. กำไรและรายการพิเศษ	-15.9	-19.2	-20.8	-16.1	-3.1	-37.3	35.5
9. กำไรสุทธิ (9) = (6) - (7) - (8)	103.5	73.6	-28.9	56.8	16.8	7.8	58.5

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในปี 2549 ธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบมี 34 แห่ง จำแนกเป็นธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ 17 แห่ง และสาขานานาชาติพาณิชย์ต่างประเทศอีก 17 แห่ง

ผลการดำเนินงานธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบในปี 2549 มีกำไรจากการดำเนินงาน 160.7 พันล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 11.4 โดยสาขานานาชาติพาณิชย์ต่างประเทศมีการขยายตัวของกำไรเพิ่มขึ้นสูงกว่ากำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยสรุปกำไรจากการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว เป็นผลสำคัญจาก

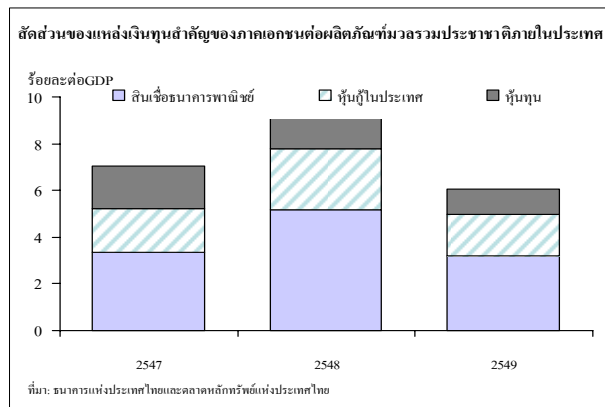
(1) ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Effective Spread) ยังอยู่ในระดับสูง แม้ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจะเพิ่มสูงขึ้นตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ตั้งแต่ในช่วงกลางปี 2548 ถึงกลางปี 2549 แต่รายรับจากดอกเบี้ยที่ได้จากสินเชื่อยังขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง

(2) รายได้ดอกเบี้ยรับสุทธิ (Net Interest Margin) ปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อย เป็นผลจากสินเชื่อที่ให้แก่ภาคครัวเรือนและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ขยายตัวค่อนข้างดีต่อเนื่อง กอปรกับผลตอบแทนจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่ปรับสูงขึ้น

(3) รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากค่าธรรมเนียมและกำไรจากการปริวรรตเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณากำไรสุทธิของระบบธนาคารพาณิชย์ในปี 2549 กลับลดลงจากปี 2548 ถึงร้อยละ 28.9 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ไทยเพื่อรองรับการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard-IAS) ฉบับที่ 39 ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ธนาคารพาณิชย์เริ่มปฏิบัติตั้งแต่เดือนธันวาคม 2549 นอกจากนี้ ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2549 ธนาคารพาณิชย์เสียภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น หลังจากสิทธิประโยชน์จากผลขาดทุนสะสมสิ้นสุดลง โดยอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม (Return on Assets: ROA) ของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ในปี 2549 ปรับลดลงเล็กน้อยจากปี 2548 ซึ่งเป็นผลจากการขาดทุนสุทธิในไตรมาสที่ 4 ของปี 2549 ตามค่าใช้จ่ายในการกันสำรองภายใต้ IAS 39 ดังกล่าวข้างต้น เป็นสำคัญ

2.12 ตลาดทุน

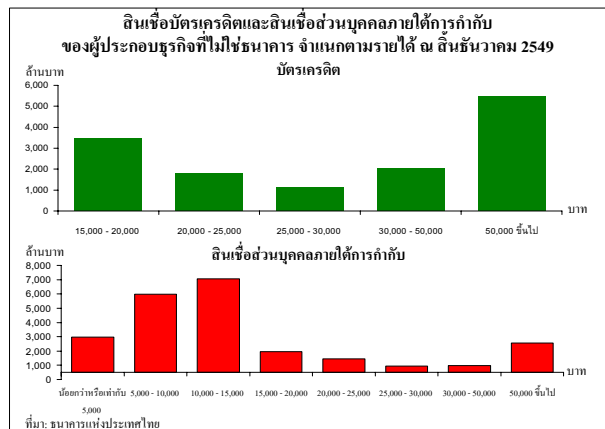

สินเชื่อของสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์

การเปลี่ยนแปลงยอดคงค้าง (พันล้านบาท)	2548	2549	2549			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์	101.5	46.6	36.3	-41.1	34.5	16.9
ธนาคารออมสิน	50.4	66.6	26.4	13.5	18.9	7.8
ธนาคารอาคารสงเคราะห์	78.2	70.8	18.6	18.5	15.4	18.3
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	61.9	7.4	3.1	-2.4	3.0	3.9
บริษัทเงินทุน	-119.2	-103.1	-15.4	-70.7	-4.4	-12.5
อื่น ๆ*	30.2	4.9	3.6	0.0	1.6	-0.6

หมายเหตุ: * ได้แก่ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทประกันชีวิต ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก และธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในภาพรวม แม้ธนาคารพาณิชย์จะยังคงเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่สุดของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน แต่แหล่งเงินทุนอื่นที่มีใช่ธนาคารพาณิชย์ก็มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยในปี 2549 ภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนมีแหล่งเงินทุนที่สำคัญ นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ ได้แก่

แหล่งเงินทุนภาคธุรกิจเอกชน

การออกตราสารทุนและตราสารหนี้ ในปี 2549 ภาคธุรกิจที่มีใช่สถาบันการเงินระดมทุนโดยการออกหุ้นกู้และหุ้นทุนจำนวน 137.6 และ 86.2 พันล้านบาท ตามลำดับ ลดลงจากปี 2548 ตามการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ โดยกลุ่มธุรกิจที่ระดมทุนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม

การสื่อสาร การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และพลังงาน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าภาคธุรกิจหันมาพึ่งการออกตราสารหนี้ระยะสั้น (Commercial Paper) ได้แก่ ตัวเงินที่เป็นหลักทรัพย์ (ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน) และหุ้นกู้ระยะสั้น เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีความคล่องตัวมากกว่าการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ โดยยอดคงค้างตราสารหนี้ระยะสั้น ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2549 อยู่ที่ 85.5 พันล้านบาท เทียบกับ 58.4 พันล้านบาท ณ ธันวาคม 2548 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 46.0 นอกจากนี้ ภาคธุรกิจส่วนหนึ่งได้หันมาระดมทุนด้วยการออกหุ้นกู้ขายในต่างประเทศ เช่น บริษัทเอกชนในกลุ่มสื่อสารออกหุ้นกู้ประมาณ 20 พันล้านบาท เพื่อใช้ในการลงทุนขยายเครือข่าย

แหล่งเงินทุนภาคครัวเรือน

1. สินเชื่อจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในปี 2549 ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น 144.8 ล้านบาทจากปี 2548 ตามนโยบายของรัฐในการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาคครัวเรือน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

2. สินเชื่อจากบริษัทเงินทุนปรับลดลง เนื่องจากมีบริษัทเงินทุนปิดกิจการ 2 แห่ง โดยควบรวมกิจการกับธนาคารพาณิชย์ 1 แห่ง และได้จัดตั้งเป็นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย 1 แห่ง อย่างไรก็ตาม ภาคครัวเรือนยังถือว่าได้รับสินเชื่อดังกล่าวอยู่ แม้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนจะถูกโอนไปเป็นส่วนหนึ่งของสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่

3. สินเชื่อจากแหล่งอื่นที่มีใช่ธนาคารพาณิชย์ เช่น สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับที่ให้โดยผู้ประกอบการที่มีใช่ธนาคารพาณิชย์ (Non-Bank) เพิ่มขึ้น ทั้งในแง่ของจำนวนลูกค้าและจำนวนเงิน โดยมูลค่าของสินเชื่อผ่านบัตรเครดิตในปี 2549 เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.7 จากปี 2548 ขณะที่สินเชื่อส่วนบุคคลเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวที่ร้อยละ 118.0 จากปีก่อน ทั้งนี้ Non-Bank ให้สินเชื่อบัตรเครดิตแก่ลูกค้าในกลุ่มรายได้ที่มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปสูงที่สุด (ตั้งแต่ปี 2545 ทางธนาคารได้กำหนดให้ผู้ถือบัตรเครดิตต้องมียาได้ขั้นต่ำตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป) ขณะที่สินเชื่อส่วนบุคคลส่วนใหญ่ถูกปล่อยให้แก่ลูกค้าที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ซึ่งส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าลูกค้าบัตรเครดิตกับลูกค้าสินเชื่อส่วนบุคคลเป็นลูกค้าคนละกลุ่มกัน

ส่วนที่ 3: สรุปนโยบายและมาตรการการเงินที่สำคัญ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
1. มาตรการด้านอัตราดอกเบี้ย 1.1 อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผลการประชุม คณะกรรมการนโยบาย การเงิน • วันที่ 18 มกราคม 2549 • วันที่ 8 มีนาคม 2549 • วันที่ 10 เมษายน 2549 • วันที่ 7 มิถุนายน 2549 • วันที่ 19 กรกฎาคม 2549 • วันที่ 6 กันยายน 2549 • วันที่ 18 ตุลาคม 2549 • วันที่ 13 ธันวาคม 2549		คณะกรรมการนโยบายการเงิน มีมติให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยตลาด ซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วัน รวม ทั้งสิ้น 4 ครั้ง จากร้อยละ 4.0 ต่อปี ณ สิ้นปี 2548 มาอยู่ที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี ในเดือนมิถุนายน 2549 โดยประเมิน ว่า อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเร่งตัว ต่อเนื่อง และการขึ้นอัตราดอกเบี้ย จะทำให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ใน ระดับที่เหมาะสมต่อการรักษา เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อันจะเอื้อ ต่อการขยายตัวอย่างต่อเนื่องใน ระยะยาว คณะกรรมการนโยบายการเงิน มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืน พันธบัตรระยะ 14 วัน ไว้ที่ร้อยละ 5.0 ต่อปี ในการประชุม 4 ครั้ง ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคมถึงธันวาคม 2549 โดยมีความเห็นว่า อัตราดอกเบี้ย นโยบายในระดับดังกล่าวเหมาะสม กับสภาวะของเศรษฐกิจ โดยที่ เศรษฐกิจไทยยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง แต่แรงขับเคลื่อนทางการลงทุน ภาคเอกชนเป็นประเด็นสำคัญที่ต้อง ติดตาม ทั้งนี้ แรงกดดันด้านราคายัง มีอยู่แม้จะปรับลดลง อนึ่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ การดำเนินนโยบายการเงินและ ส่งเสริมพัฒนาการของตลาดเงิน	18 มกราคม 2549 8 มีนาคม 2549 10 เมษายน 2549 7 มิถุนายน 2549 19 กรกฎาคม 2549 6 กันยายน 2549 18 ตุลาคม 2549 13 ธันวาคม 2549	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 2/2549, 7/2549, 10/2549, และ 21/2549 ตามลำดับ ข่าว ธปท. ฉบับที่ 26/2549, 33/2549, 38/2549, และ 49/2549 ตามลำดับ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายแทนอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 14 วัน ตั้งแต่การประชุมในวันที่ 17 มกราคม 2550 เป็นต้นไป		
1.2 อัตราดอกเบี้ยทั่วไป 1) อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายพันธบัตรกับสถาบันการเงินเพื่อปรับสภาพคล่องสั้นวันโดยมีสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน	- สถาบันการเงิน (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	ในการซื้อขายพันธบัตรกับสถาบันการเงินเพื่อปรับสภาพคล่องสั้นวัน โดยมีข้อสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน ธปท. ได้ปรับเพิ่มอัตราค่าตอบแทนรวม 3 ครั้ง ตามการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 1.5 ต่อปี ดังนี้ • เป็นร้อยละ 5.75 ต่อปี • เป็นร้อยละ 6.0 ต่อปี • เป็นร้อยละ 6.25 ต่อปี	18 มกราคม 2549 8 มีนาคม 2549 10 เมษายน 2549	หนังสือเวียนที่ ผตง. (1ก) ว. 2/2549, 6/2549 และ 7/2549 วันที่ 18 มกราคม 8 มีนาคม และ 10 เมษายน 2549 ตามลำดับ
2) อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้กับสมาชิกเพื่อปรับสภาพคล่องสั้นวันโดยมีสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน	- สถาบันการเงิน (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	ธปท. จะคิดค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้ตามระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการซื้อขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสั้นวันโดยมีสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน พ.ศ. 2549 ในอัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 1.5	15 พฤษภาคม 2549	หนังสือเวียนที่ ผตง. (1ก)ว. 8/2549 วันที่ 3 พฤษภาคม 2549
2. มาตรการด้านตลาดการเงิน 2.1 การปรับปรุงระเบียบต่างๆ ของ ธปท. เพื่อรองรับแผนพัฒนาตราสารหนี้ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2548-2557) ของกระทรวงการคลัง	- สถาบันคู่ค้าสำหรับการทำธุรกรรมซื้อขายตราสารหนี้ประเภท Outright	ธปท. ปรับปรุงระเบียบและประกาศใช้ระเบียบใหม่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน ดังนี้ (1) ประกาศใช้ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยบริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการซื้อขายตราสารหนี้กับ Primary Dealers ด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Outright) พ.ศ. 2549	1 มีนาคม 2549	หนังสือเวียนที่ ผตง.(1ก)ว. 5/2549, 8/2549, 11/2549 และ 17/2549 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 3,4 และ 10 พฤษภาคม 2549 ตามลำดับ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
	- สถาบันการเงิน (ไม่รวมบริษัท หลักทรัพย์และ กิจการวิเทศ ธานี)	(2) ประกาศใช้ระเบียบ ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการ ซื้อขายตราสารหนี้โดยมีสัญญาว่าจะ ซื้อคืนหรือขายคืน พ.ศ. 2549	15 พฤษภาคม 2549	
		(3) ประกาศใช้ระเบียบธนาคาร แห่งประเทศไทยว่าด้วยการขายตรา สารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสั้นวัน โดยมีสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน พ.ศ. 2549	15 พฤษภาคม 2549	
	- สถาบันการเงิน คู่ค้าสำหรับการ ทำธุรกรรมซื้อคืน ประเภท Bilateral Repo	(4) แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ ธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วย บริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการ ซื้อขายพันธบัตรกับ Primary Dealers โดยมีสัญญาว่าจะขายคืน หรือซื้อคืนด้วยวิธีอเล็คทรอนิกส์ (e-Bilateral Repo) พ.ศ. 2546	15 พฤษภาคม 2549	
	- สถาบันการเงิน คู่ค้าสำหรับการ ทำธุรกรรมซื้อ ขาย ตราสารหนี้ ประเภท Outright	(5) แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ ธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการ ซื้อขายพันธบัตรโดยมีสัญญาว่าจะ ขายคืนและซื้อคืนเพื่อปรับฐานะ พันธบัตรของ Primary Dealers พ.ศ. 2546	15 พฤษภาคม 2549	
2.2 การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน				
1) การขยายขอบเขตธุรกิจของ สำนักงานแลกเปลี่ยนเงิน	- ธนาคารพาณิชย์ จดทะเบียน ในประเทศ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นชอบให้สำนักงานแลกเปลี่ยน เงินขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจ เพิ่มเติมเป็นการทั่วไป เช่นการ ให้บริการโอนเงินภายในประเทศ (ด้วยเงินสด) โดยผู้โอนเงินและผู้รับ เงินปลายทางไม่จำเป็นต้องมีบัญชี กับธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น	23 กุมภาพันธ์ 2549	หนังสือเวียนที่ ธปท.ผนส.(21) ว. 241/2549 1329/2549 วันที่ 23 กุมภาพันธ์ และ 22 กันยายน 2549 ตามลำดับ
		นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังยังอนุญาตให้ สำนักงานแลกเปลี่ยนเงินของธนาคาร พาณิชย์ซึ่งได้รับอนุญาตให้บริการ เงินอิเล็กทรอนิกส์ สามารถจำหน่าย และให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับ บัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ธนาคารนั้น หรือธนาคารอื่นเป็นผู้ออกได้	22 กันยายน 2549	

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2) การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ 2 , 3 และ 4)	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินดังนี้ (1) อนุญาตให้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศสามารถซื้อหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อส่งคืนเงินประกันหรือเงินกำไรจากการซื้อขายในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (TFEX) โดยต้องแสดงหนังสือรับรองจากนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าต่อนิติบุคคลรับอนุญาต (2) ยกเว้นให้นิติบุคคลมียอดคงเหลือในบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศรวมทุกสกุลและทุกบัญชีได้ไม่เกิน 50 ล้านดอลลาร์ สรอ. (3) เพิ่มจำนวนเงินสดนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศของผู้ฝากแต่ละรายเป็นไม่เกินวันละ 10,000 ดอลลาร์ สรอ. ยกเว้นผู้ฝากที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศ (4) ผ่อนผันให้สาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาชนจีน (เฉพาะมณฑลยูนนาน) และประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย สามารถมีบัญชีเงินบาทพิเศษ (Special Non-resident Baht Account) กับธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้ 1 บัญชี ตามข้อกำหนดในประกาศ	3 เมษายน 2549 10 พฤษภาคม 2549 1 มิถุนายน 2549	หนังสือเวียนที่ ฝกช. (02)ว. 12/2549 , 23/2549 และ 25/2549 วันที่ 15 มีนาคม 10 และ 19 พฤษภาคม 2549 ตามลำดับ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2.3 การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo)	- ธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมกิจการวิเทศธนกิจ)	รพท. ปรับปรุงข้อกำหนดดังนี้ (1) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์กู้ยืมเงินบาทโดยใช้ตราสารหนี้สกุลเงินบาทในรูปแบบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนกับกองทุนต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2) ขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชนต่างสกุลเงิน (Cross Currency) ระหว่างสกุลเงินบาทกับสกุลเงินต่างประเทศกับคู่สัญญาที่เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ (3) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (รย.) สามารถประกอบธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private Repo) ได้เฉพาะการกู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินบาทที่มีหลักทรัพย์สกุลเงินบาทเป็นหลักประกัน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	13 เมษายน 2549	หนังสือเวียนที่ ฝนส. (21)ว. 89/2549 วันที่ 20 เมษายน 2549
2.4 มาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - บริษัทหลักทรัพย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท.ปรับปรุงมาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท ให้เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจและตลาดการเงิน เช่น ขอความร่วมมือสถาบันการเงินไม่ออกและไม่ขายตัวแลกเงินสกุลเงินบาทให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศทุกอายุสัญญา และกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินอ้างอิงตัวแปรต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นต้น	15 พฤศจิกายน 2549	หนังสือเวียนที่ รพท.ฝกช.(02) ว. 1593/2549, 1832/2549, 70/2549, 73/2549 2014/2549และ 2015/2549 วันที่ 3 พฤศจิกายน 4 18 และ 22 ธันวาคม 2549 ตามลำดับ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		ต่อมา ธปท. ได้ปรับปรุงมาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาทเพิ่มเติมเพื่อจำกัดธุรกรรมเงินบาทระหว่างสถาบันการเงินในประเทศกับผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ (Non-resident : NR) ที่ไม่มีการค้าการลงทุนรองรับ เช่น ขอความร่วมมือไม่ให้สถาบันการเงินซื้อขายตราสารหนี้ทุกประเภทกับ NR ในลักษณะ Sell and Buy Back ของทุกอายุสัญญา เป็นต้น	4 ธันวาคม 2549	
	- ธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมกิจการวิเทศธนกิจ) - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	เมื่อแรงกดดันให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นยังมีต่อเนื่อง ธปท. จึงได้ออกมาตรการที่รุนแรงขึ้นโดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกันเงินตราต่างประเทศที่นิติบุคคลรับอนุญาตรับซื้อหรือแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทในลักษณะเงินสำรองร้อยละ 30 และการคืนเงินสำรองให้ผู้ที่ถูกกันเงินดังกล่าว พร้อมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ	19 ธันวาคม 2549	
	- บริษัทหลักทรัพย์ - นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า	ต่อมาได้มีการผ่อนผันการกันเงินสำรองสำหรับการลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งการลงทุนในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า (AFET) และศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (TFEX) ของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ (Non-resident) โดย ธปท. ขอความร่วมมือให้บริษัทหลักทรัพย์และนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้าควบคุมดูแลการชำระราคาของธุรกรรมการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ และตลาด MAI โดยให้ผ่านบัญชีเงินบาทของบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์	22 ธันวาคม 2549	

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		เฉพาะการลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และการลงทุนในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า (Special Non-resident Baht Account for Securities: SNS) เท่านั้น		
3. มาตรการด้านสินเชื่อ 3.1 การปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับธุรกิจบัตรเครดิต	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทที่ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน	ธปท. ประกาศปรับปรุงเพิ่มเพดานอัตราดอกเบี้ยและค่าบริการบัตรเครดิตของสถาบันการเงินและบริษัทที่ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตร้อยละ 2 ต่อปี เป็นไม่เกินร้อยละ 20 ต่อปี โดยธุรกรรมที่ทำก่อนวันที่ 1 ธันวาคม 2549 จะได้รับการผ่อนผันให้ใช้ประกาศเดิมจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2550	1 ธันวาคม 2549	หนังสือเวียนที่ ฝนส.(21)ว. 184/2549 และ 185/2549 วันที่ 28 พฤศจิกายน 2549
4. มาตรการด้านการกำกับและพัฒนาสถาบันการเงิน 4.1 การดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศสำหรับธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย	- ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.)	ธปท. กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.) ดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศรวมทุกสกุล (Aggregate position) ณ สิ้นวันเป็นอัตราส่วนกับเงินกองทุนไม่เกินกว่าร้อยละ 20 หรือ 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า	14 มีนาคม 2549	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส.(21)ว. 348/2549 วันที่ 14 มีนาคม 2549
4.2 การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยสามารถให้สินเชื่อหรือลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน	- ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย	ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.) สามารถให้สินเชื่อ หรือลงทุน ในกิจการ หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ณ สิ้นวันไม่เกินอัตราร้อยละ 11.05 ของเงินกองทุนชั้นที่ 1 หักด้วยจำนวนเงินที่ ชย. ทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายสินเชื่อ เช่น ลิสซิ่ง เป็นต้น	7 กุมภาพันธ์ 2549	หนังสือเวียนที่ ฝนส.(21) ว. 29/2549 วันที่ 30 มกราคม 2549

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
4.3 การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง	- ธนาคารพาณิชย์	ธปท. ปรับปรุงเกณฑ์การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ โดยให้นับหุ้นกู้ พันธบัตร และตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ปราศจากการระงับฟ้อง ซึ่งออกโดยบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด และบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้	23 กรกฎาคม 2549	หนังสือเวียนที่ ธปท. ผนส. (21) ว. 965/2549, 193/2549, 194/2549 และ 195/2549 วันที่ 17 กรกฎาคม และวันที่ 27 ธันวาคม 2549 ตามลำดับ
	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	ต่อมายังได้ปรับหลักเกณฑ์การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของสถาบันการเงิน ดังนี้ (1) สำหรับธนาคารพาณิชย์ ได้เปลี่ยนการกำหนดพักชำระหนี้จากการอ้างอิงวันที่มาเป็นการกำหนดวันของสัปดาห์ โดยให้พักชำระหนี้ในวันพุธและสิ้นสุดในวันอังคารของอีกสองสัปดาห์ถัดมาจากรวันดังกล่าว (รวม 14 วัน) รวมทั้งเพิ่มประเภทของสินทรัพย์สภาพคล่องให้สามารถใช้ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ทุกประเภทที่ออกโดย ธปท. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ได้ (2) ส่วนบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ได้เปลี่ยนการใช้ค่าเฉลี่ยรายสัปดาห์มาเป็นการใช้ค่าเฉลี่ยรายปีพักชำระหนี้ซึ่งเริ่มต้นในวันพุธและสิ้นสุดในวันอังคารของอีกสองสัปดาห์ถัดมา (รวม 14 วัน) ตลอดจนให้ตัดรายการ “ตัวสัญญาใช้เงินตามโครงการรับแลกเปลี่ยนตัว 56 บริษัทเงินทุนที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ” ออกจากรายการสินทรัพย์สภาพคล่อง	17 มกราคม 2550	

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
4.4 การผ่อนปรนเงื่อนไขการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์เปิดสาขาในภูมิภาค	- ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นชอบให้ธนาคารพาณิชย์ทยอยลดสัดส่วนการให้สินเชื่อตามเงื่อนไขการเปิดสาขา ดังนี้ (1) การให้สินเชื่อไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของยอดเงินฝากแก่ภูมิภาคที่สาขาธนาคารพาณิชย์เปิดดำเนินการนั้น ให้ทยอยลดลงเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 และ 20 ในปี 2549 และ 2550 ตามลำดับ (2) การให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรร้อยละ 20 ของยอดเงินฝาก (สำหรับสาขาที่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการในปี 2518-2529) ให้ทยอยลดลงเป็นร้อยละ 15 และ 10 ในปี 2549 และ 2550 ตามลำดับ ทั้งนี้ ให้ยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าวทั้งหมดในปี พ.ศ. 2551	10 เมษายน 2549	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21)ว. 504/2549 วันที่ 10 เมษายน 2549
4.5 การขยายขอบเขตการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์	- ธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมกิจการวิเทศธนกิจ)	ธปท. ได้ขยายขอบเขตการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ดังนี้ (1) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.) ประกอบธุรกิจแฟกเตอร์ริงภายในประเทศ (Domestic Factoring) (2) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์และการขายชอร์ต (3) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ออกตั๋วแลกเงินเพื่อกู้ยืมเงินจากประชาชน (4) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	13 เมษายน 2549 13 เมษายน 2549 31 สิงหาคม 2549 25 พฤศจิกายน 2549	หนังสือเวียนที่ ฝนส. (21) 90//2549, 91/2549, 89/2549, และ 115/2549 วันที่ 20 เมษายน 6 กันยายน 6 และ 14 ธันวาคม 2549 ตามลำดับ และหนังสือเวียนที่ ฝนส.(22)ว. 122/2549 วันที่ 17 ตุลาคม 2549

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
		(5) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ให้บริการด้านงานสนับสนุนแก่บุคคลอื่น (6) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์	25 พฤศจิกายน 2549 14 ตุลาคม 2549	
5. การให้ความอนุเคราะห์ทางการเงินแก่ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ				
5.1 การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากโรคไข้หวัดนก	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. ขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากโรคไข้หวัดนกออกไปอีก 2 ปี	11 มีนาคม 2549	หนังสือเวียนที่ รพท.ฟกช.(22) ว. 40/2549 วันที่ 12 มกราคม 2549
5.2 การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. ขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ออกไปอีก 1 ปี รวมทั้งขยายการให้ความช่วยเหลือให้ครอบคลุมผู้ประกอบการรายใหม่และรายเดิมที่ขอเพิ่มวงเงินและผู้รับซื้อหรือรับโอนกิจการเพื่อประกอบธุรกิจในพื้นที่	6 พฤศจิกายน 2549	หนังสือเวียนที่ รพท.ฟกช.(22) ว. 1601/2549 และ 1602/2549 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2549
5.3 การให้กู้ยืมเงินโดยมีตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมเป็นประกัน	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ - บริษัทเงินทุน	รพท. ได้ออกระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการให้กู้ยืมเงินโดยมีตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมเป็นประกัน พ.ศ. 2550 แทนฉบับเดิม โดย รพท. จะให้เงินกู้ผสมกับสถาบันการเงินเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 : 50 โดยมีวงเงินให้ความช่วยเหลือไม่เกิน 20 ล้านบาทต่อราย ระยะเวลาการกู้ไม่เกิน 3 ปี และคิดอัตราดอกเบี้ยลอยตัวตามภาวะตลาด	1 มกราคม 2550	หนังสือเวียนที่ รพท.ฟกช.(22) ว. 1843/2549 วันที่ 6 ธันวาคม 2549

หมายเหตุ: สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ได้แก่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย และ ธนาคารออมสิน